

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

4. oktoober 2006*

Kohtuasjas T-300/03,

Moser Baer India Ltd, asukoht New Delhi (India), esindajad: A. P. Bentley, QC, *avocat* K. Adamantopoulos, *solicitor* R. MacLean ja *solicitor* J. Branton,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: S. Marquardt, keda abistas *avocat* G. M. Berrisch,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja K. Talabér-Ricz,

* Kohtuasja menetluse keel: inglise.

ja

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), varem Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), asukoht Köln (Saksamaa), esindajad: *avocat* D. Ehle ja *avocat* V. Schiller,

menetlusse astujad,

mille esemeks on nõudmine tühistada nõukogu 2. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 960/2003, millega kehtestatakse Indiast pärit salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (EÜT L 138, lk 1; ELT eriväljaanne 11/46, lk 250),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Lindh ja V. Vadapalas,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. mail 2006 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78, edaspidi „algmäärus”), artikkel 5 näeb ette:

„Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamine

Käesoleva määruse kohaldamisel arvutatakse tasakaalustatavate subsiidiumide summa lähtudes saaja saadud kasust, mis selgub subsideerimise uurimise perioodil. Tavapäraselt on selleks perioodiks subsiidiumi saaja viimane aruandeaasta, kuid see võib olla ka mis tahes muu vähemalt kuuekuuline ajavahemik enne uurimise algust, mille kohta on kättesaadavad usaldusväärsed finants- ja muud asjakohased andmed.”

2 Algmääruse artikli 7 lõige 3 näeb ette:

„Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamise või tulevase soetamisega, arvutatakse tasakaalustatava subsiidiumi summa, jagades subsiidiumi ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus. Niiviisi arvutatud summa, mis käib uurimisperioodi kohta, kaasa arvatud summa, mis tuleneb enne seda perioodi omandatud põhivaradest, jagatakse vastavalt lõikele 2 [...]”

3 Algmääruse artikkel 8 näeb ette:

„Kahjude tuvastamine

[...]

2. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida nii:

a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele ühenduses; kui ka

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Subsideeritud impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Subsideeritud impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

[...]

5. Uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse ka kõiki asjakohaseid majandustegureid ja -näitajaid, mis puudutavad selle tootmisharu olukorda, sealhulgas: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust, tasakaalustatavate subsiidiumide summa suurust, tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähendamist; ühenduse hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoogudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas on suurenenud valitsuse abiprogrammide kasutamine. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõestada, et subsideeritud impordiga põhjustatakse kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõestada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.”

4 Algmääruse artikli 11 lõige 1 näeb ette:

„[...] Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist ühenduse tasandil. Subsideerimist ja kahju uuritakse ühel ajal. Et uurimistulemused oleksid esindavad, valitakse uurimisperiood, mis subsideerimise puhul hõlmab tavaliselt artiklis 5 sätestatud uurimisperioodi. Informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.”

5 Oma teadaandes 98/C394/04 (EÜT C 394, 1998, lk 6) avaldas komisjon suunised toetuste summa väljaarvutamiseks tasakaalustavate tollimaksudega seotud uurimistes (edaspidi „suunised”).

6 Suuniste peatükk A näeb ette:

„[Algmääruse] artiklites 5, 6 ja 7 sisaldub õigusnorm, mis puudutab subsiidiumide summa arvutamist. Käesoleva teadaande eesmärk on selgitada [...] nende normide kohaldamist, selleks et täpsustada meetodit, mida komisjon kasutab subsiidiumide summa arvutamiseks tasakaalustavate tollimaksudega seotud menetlustes, välja arvatud, kui erilised asjaolud õigustavad kõrvalekaldeid sellest meetodist. Selle eesmärk on muuta arvutusprotsess läbipaistvamaks ja tagada ettevõtjatele ja kolmandate riikide ametiasutustele suurem kindlus. Käesolev teadaanne ei ole mingil moel siduv ühenduse institutsioonidele, vaid esitab pigem suunised, mida tuleb järgida üksnes tasakaalustavate tollimaksudega seotud menetlustes, mis on läbi viidud vastavalt [algmäärusele].”

7 Suuniste peatüki F punkti a alapunkt ii näeb ette:

„Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamisega, jagatakse subsiidiumi summa ajavahemikule, mis kajastab varade tavalist eluiga (algmääruse artikkel 7 lõige 3). Järelikult võib subsiidiumi summa [...] jagada perioodile, mis vastab selliste varade tavalisele amortisatsioonile asjaomases tootmisharus. Sel otstarbel kasutatakse peamiselt lineaarset amortisatsiooniarvutamise meetodit.”

Vaidluse taust

- 8 Hageja on Indias asuv ettevõtja, kes toodab mitmesuguses vormis salvestusseadmeid, eelkõige salvestatavaid laserkettaid (edaspidi „CD-R-kettad”).

- 9 17. mail 2002 algatas komisjon Euroopa CD-R-ketaste tootjate komitee (Committee of European CD-R Manufactures, CECMA) kaebuse alusel subsiidiumidevastase uurimise India päritolu CD-R-ketaste impordi suhtes (EÜT C 116, lk 4).
- 10 4. märtsi 2003. aasta kirjaga esitas komisjon hagejale peamised asjaolud ja kaalutlused, mille alusel ta kavatses teha ettepaneku lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamiseks. Komisjoni tuvastatud subsiidium seisnes hageja poolt imporditud kapitalikaupade tollimaksust vabastamises. Subsiidiumi summa arvatati vastavalt algmääruse artikli 7 lõikele 3, jagades selle kolmeaastasele perioodile. Teade nägi ette tasakaalustava tollimaksu 10%.
- 11 Hageja vastas sellele teatele kahe kirjaga 19. märtsist 2003, vaidlustades esiteks subsiidiumi summa arvutamiseks kasutatud meetodi ning teiseks kahju olemasolu ja selle põhjused.
- 12 Komisjon lükkas kahe 9. aprilli 2003. aasta kirjaga esiteks ümber hageja argumendid kahju olemasolu ja põhjusliku seose kohta ja teiseks saatis hagejale täiendava avalduse, mis sisaldas uut subsiidiumi summa arvutust, mida laiendati perioodile 4,2 aastat. Täiendav ettepanek nägi ette tasakaalustava tollimaksu 7,3%.
- 13 14. aprilli 2003. aasta kirjaga vaidles hageja vastu subsiidiumi summa uuele arvutusele. Komisjon saatis 5. mai 2003. aasta kirjaga hagejale täiendavad selgitused arvutuse kohta. Hageja vastas sellele kirjale 9. mail 2003, esitades täiendavad märkused.

- 14 Komisjoni 20. mai 2003. aasta ettepanekul võttis nõukogu 2. juunil 2003 vastu määruse (EÜ) nr 960/2003, millega kehtestatakse Indiast pärit salvestatavate laserketaste impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (EÜT L 138, lk 1, edaspidi „vaidlustatud määrus”). See määrus kehtestab Indiast pärit CD-R-ketaste impordile lõpliku tasakaalustava tollimaksu 7,3%.

Menetlus ja poolte nõuded

- 15 Hageja esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 29. augustil 2003 käesoleva hagiavalduse.
- 16 Neljanda koja esimees andis 23. jaanuari 2004. aasta määrusega komisjonile loa menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Komisjon ei esitanud kirjalikke nõudeid.
- 17 Neljanda koja esimees andis 18 aprilli 2005. aasta määrusega Euroopa CD-R-ketaste tootjate komiteele (CECMA), nüüd Euroopa CD-R- ja DVD+/-R-ketaste tootjate komitee (CECMA), loa menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. CECMA esitas menetlusse astuja seisukohad ettenähtud tähtajaks. Hageja esitas selle kohta märkused.
- 18 13. aprilli ja 30. juuni 2004. aasta kirjadega taotles hageja, et hakis, kostja vastuses, repliigis ja vasturepliigis sisalduvaid teatud konfidentsiaalseid andmeid CECMA-le ei saadetak. Hageja esitas vastavate menetlusedokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni. 5. aprilli 2004. aasta kirjaga taotles nõukogu, et kostja vastuses sisalduvaid

teatud konfidentsiaalseid andmeid CECMA-le ei saadetak. Ta esitas kostja vastuse mittekonfidentsiaalse versiooni, mis rahaldas nii tema enda kui hageja taotlused andmete konfidentsiaalseks käsitlemiseks. Menetlusedokumentide edastamine CECMA-le piirdus selle mittekonfidentsiaalse versiooniga. CECMA selle kohta vastuväiteid ei esitanud.

19 Pärast ettekandja ärakuulamist otsustas Esimese Astme Kohus avada suulise menetluse ning esitas Esimese Astme Kohtu kodukorras sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele teatud kirjalikud küsimused, millele pooled vastasid neile antud tähtaja jooksul.

20 Esimese Astme Kohus kuulas ära põhikohtuasja poolte ja komisjoni suulised märkused ja vastused kohtu poolt 10. mai 2006. aasta kohtuistungil suuliselt esitatud küsimustele. CECMA teatas Esimese Astme Kohtule, et ta ei osale kohtuistungil.

21 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult;

— igal juhul jätta CECMA kohtukulud tema enda kanda.

22 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- teise võimalusena tühistada vaidlustatava määruse artikli 1 lõige 2 osas, mis puudutab lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamist kõrgemas määras kui see, mis oleks kehtestatud tingimustes, kus subsiidiumi summa oleks kindlaks määratud 6aastase amortisatsiooni alusel;

- mõista kohtukulud välja hagejalt.

23 CECMA palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- mõista menetlusse astumisega seotud kulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

24 Hageja liigendab oma väited viieks, mis käsitlevad esiteks subsiidiumide arvutamise raames imporditud varade tavalise amortisatsiooni määramist, ning teiseks kahju hindamist ja põhjuslikku seost.

- 25 Tavalise amortisatsiooni määramise kohta viitab hageja hindamisveale ja algmääruse artikli 5, artikli 7 lõike 3 ja artikli 11 lõike 1 rikkumisele (esimene väide), samuti kaitseõiguste rikkumisele ja põhjendamisveale (teine väide).
- 26 Kahju hindamise ja põhjusliku seose kohta viitab hageja hindamisveale ja algmääruse artikli 8 lõigete 2, 6 ja 7 rikkumisele, mis käsitleb vastavalt kahju ulatust ja põhjuslikku seost puudutavate tõendite uurimist (kolmas väide), Taiwanist pärit impordi mõju uurimist (neljas väide) ja CD-R-ketaste ametlikult kinnitatud patendi omaniku konkurentsivastase käitumise mõju uurimist (viies väide).

Esimene väide: algmääruse artikli 5, artikli 7 lõike 3 ja artikli 11 lõike 1 rikkumine ja ilmne kaalutusviga varade tavalise amortisatsiooni hindamisel

Esialsed tähelepanekud

- 27 Esimese väitena kinnitab hageja, et imporditud varade tavalise amortisatsiooni määramisel vaidlustatud määruuses on rikutud õigusnormi ja tehtud hindamisviga.
- 28 Tuleb meenutada, et kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas peab ühenduse kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu

kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (vt Esimese Astme Kohtu 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punktid 48 ja 49 ning osundatud kohtupraktika).

- 29 Sama kehtib ka käesolevas asjas käsitusel olnud algmääruse artikli 7 lõike 3 kohaselt amortisatsiooni pikkuse hindamisele. Selle sätte kohaselt jagatakse põhivara soetamisega seotud subsiidium „ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus”. Selle sätte, mis nõuab eriti asjaomasesse tootmisharusse puutuva tavalise praktika hindamist, sõnastusest ja ülesehitusest tuleneb, et selle perioodi kindlaksmääramine on osa ühenduse institutsioonide kasutatavast laiaast kaalutusõigusest keeruliste majandussituatsioonide uurimises.
- 30 Neid kaalutlusi silmas pidades tuleb käesoleval juhul uurida igat hageja esitatud väidet.

Amortisatsiooni asjaolude hindamine (esimene osa)

— Poolte argumendid

- 31 Hageja väidab, et algmääruse artikli 7 lõike 3 alusel, nii nagu seda tõlgendab ka suuniste peatüki F punkti a alapunkt ii, oleks toetus tulnud jagada, arvestades „varade tavalist eluiga” või „varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus”. Lisaks sellele seisneb ühenduse institutsioonide tava amortisatsiooniperioodide

kaalutud keskmise määramises, tulenevalt asjassepuutuvate riikide nimetatud sektori tootjate raamatupidamisandmetest.

- 32 Käesoleval juhul oleks nõukogu pidanud vastavalt hageja väitele järelikult arvesse võtma kõiki varade eluea kohta käivaid toimikus olevaid tõendeid kogumis. Selles suhtes, arvestades, et varade tavalise amortisatsiooni pikkus, st nende tavaline eluiga, oli 4,2 aastat, oli nõukogu aluseks võtnud lühema kestuse, kui see, mis ilmnes uurimise ajal esitatud tõenditest. Nende tõendite kohaselt oli amortisatsiooni pikkus 13 aastat (hageja raamatupidamisandmete järgi) või isegi 15–20 aastat (hageja tarnijate järgi). Ühenduse tootmisharu andmete kohaselt oli see kuus aastat.
- 33 Lisaks sellele leidis nõukogu ekslikult, et varade tavalise amortisatsiooni pikkus oli antud juhul 4,2 aastat, kasutades India õiguses tunnustatud kahaneva amortisatsiooniarvestuse meetodit. Tõepoolest, degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetod ei tunnista amortisatsiooniperioodi. Lisaks järeldub hageja arvutustest, et selle meetodi kohaldamise korral ei ole vara nõukogu poolt määratud perioodi lõpuks täielikult amortiseerunud, sest sel on alati jääkväärtus.
- 34 Nõukogu teatab, et algmääruse artikli 7 lõike 3 sätete kohaselt peab põhivara soetamisega seotud subsiidium laienema amortisatsiooni tavalisele ajavahemikule. Vara tavaline eluiga, mis on erinev termin, võib võimaluse korral olla üks teguritest, mis võetakse arvesse amortisatsiooni määramisel. Selline on ka hageja viidatud ühenduse praktika.

- 35 Hageja ajab segi kaks käsitletavat mõistet, kui ta ebaõigesti väidab, et ühenduse institutsioonid on alusetult kinni pidanud 4,2 aasta pikkusest perioodist mitte ainult amortisatsiooni pikkusena, vaid ka vara tavalise elueana. Mis puutub hageja esitatud tõenditesse, siis tema tarnijate kirjad osundavad ainult asjassepuutuvate varade füüsilisele elueale, mitte aga nende vastavale amortisatsiooniajale. Igal juhul tugineb nõukogu India äriühingute seadusele, mis näeb ette kohustusliku amortisatsiooniaja, mis on iseseisev varade elueast.
- 36 Mis puutub degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamisse, siis nõukogu kasutas seda selleks, et määratleda erinevus sel meetodil arvestatava amortisatsiooni ja kuueaastase amortisatsiooni vahel, mis on ühenduse tootmisharus keskmiselt kasutusel. Selles osas ei ole hageja esitatud alternatiivne arvutusmeetod kõlbulik, kuna see ei võta arvesse püsivaid kapitalimahutusi.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 37 Esimese väite esimeses osas esitab hageja kaks argumenti. Esiteks ta väidab, et arvestatud amortisatsioon on silmnähtavalt ebatäpne, võrreldes temalt endalt, vara tarnijatelt ning ühenduse tootmisharult saadud informatsiooniga. Teiseks väidab ta, et nõukogu on teinud ilmse kaalutusvea amortisatsiooniaja hindamisel, kasutades degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodit, mis on ette nähtud India õiguses.
- 38 Mis puutub esimesse argumenti, siis tuleneb eelkõige vaidlustatud määruse põhjendustest 43 ja 45, et amortisatsiooniaja pikkuse määramisel võttis nõukogu arvesse hageja päritolumaa õiguses ettenähtud raamatupidamislikku meetodit.

- 39 Seetõttu tuleb kõigepealt uurida, kas nõukogu sai seaduslikult tugineda sellele tõendile, selle asemel et toetuda hageja edastatud informatsioonile.
- 40 Algmääruse artikli 7 lõige 3 ei kehtesta erilisi nõudeid tõenditele, mida tuleb arvestada amortisatsiooniaja pikkuse määramisel. Selle tõttu on ühenduse institutsioonidel lai kaalutusõigus, hindamaks missuguseid tõendeid saab asjakohaseks lugeda.
- 41 Käsitledes eelmises punktis nimetatud sätte eesmärki, tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 5 ja artikli 7 lõike 3 tõlgendusest tuleneb, et asjaomases tootmisharus amortisatsiooniaja pikkuse määramise eesmärk on arvutada, millise osa eksportija saadud kasumist põhivara ostmisel võib panna uurimise perioodi arvele. See võimaldab rõhutada, et hageja ei väida, et eksportivate maade õiguses ettenähtud amortisatsiooniarvestuse meetod ei ole selles mõttes sobiv.
- 42 Sellest hoolimata märgib ta, et selle tõendi arvessevõtmisega eemaldutakse suunistest ja ühenduse institutsioonide varasemast praktikast.
- 43 Suuniste peatüki F punkti a alapunkti ii kohaselt toetuse suurus jagatakse ajavahemikule, mis kajastab „[kõne all oleva vara] tavalist eluiga” ja „[j]ärelikult võib subsiidiumi summa [...] jagada perioodile, mis vastab selliste varade tavalisele amortisatsioonile asjaomases tootmisharus”. Kuigi tuleb nõustuda, et suunistes viitavad üheaegselt asjassepuutuvate varade „tavalisele amortisatsioonile” ja „tavalisele elueale”, ei tulene sellest kahest viitest, et komisjon oleks piiranud tõendite kasutamist algmääruse artikli 7 lõike 3 kohaldamisel.

- 44 Lisaks sellele väidab hageja, et ühenduse institutsioonide ülalmainitud algmääruse ja suuniste sätete kohaldamisega seotud varasem praktika sisaldab keskmise amortisatsiooni arvestust asjassepuutuva maa tootmisharu raamatupidamisandmetes. Juhul, kui riigis on amortisatsioon õiguslikult reguleeritud, võib siseriikliku õigusega ettenähtud amortisatsiooni määramise meetod olla selles suhtes asjakohane.
- 45 Mis puutub hageja väitesse, mille kohaselt ühenduse institutsioonid ei ole subsiidiumi arvutamisel kunagi viidanud asjassepuutuva maa õiguses sätestatud amortisatsiooni arvutuse meetodile, siis tuleb meenutada, et algmääruse artikli 7 lõige 3 lubab institutsioonidele laia kaalutusõiguse, mis puutub tõendite arvessevõtmist tavalise amortisatsiooniaja määramisel. Asjaolu, et ühenduse institutsioonid ei ole rakendanud samasugust meetodit teistes tasakaalustavate tollimaksude menetlustes, ei tähenda selle sätte rikkumist (vt analoogia alusel Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-132/01: Euroalliages vs. komisjon, EKL 2003, lk II-2359, punktid 68 ja 69).
- 46 Lisaks sellele, kuigi hageja argumenti varasema praktika kohta tuleb tõlgendada kui õiguskindluse põhimõtte rikkumisele tuginevat, siis tuleb märkida, et kui kohaldatavad õigusnormid lubavad institutsioonidele teatud kaalutusõiguse, siis seda põhimõtet ei riku asjaolu, et nad seda kasutavad selgitamata üksikasjalikult ja eelnevalt, milliseid kriteeriume nad kavatsevad igas konkreetses situatsioonis kasutada, isegi juhul, kui institutsioonid esitavad uusi põhimõttelisi valikuid (Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1988. aasta otsus kohtuasjas 250/85: Brother vs. nõukogu, EKL 1988, lk 5683, punktid 28 ja 29, 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: Nakajima vs. nõukogu, EKL 1991, lk I-2069, punkt 118 ja Esimese Astme Kohtu 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punktid 67–69).
- 47 Seega tuleb nõustuda, et ühenduse institutsioonid võisid algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid rikkumata arvesse võtta eksportija riigi õiguses sätestatud amortisatioo-

niarvestuse meetodit, et määrata antud juhul varade tavalise amortisatsiooni pikkus.

- 48 Teiseks, mis puutub hageja informatsiooni, mille kohaselt ta kohaldas oma raamatupidamises 13 aasta pikkust keskmist amortisatsiooniaega, siis vaidlustatud määruse põhjendusest 40 tuleneb, et nende andmete usaldusväärsus on seatud kahtluse alla asjaoluga, et varade klassifikatsioon ei olnud raamatupidamis- ja maksustamisdokumentides ühesugune.
- 49 Mis puutub tarnijatelt pärinevatesse sertifikaatidesse, mille järgi sai põhivara antud juhul kasutada 15–20 aasta jooksul, tuleb sedastada, nagu nõukogu ka tegi, et need sertifikaadid ei määra selle põhivara amortisatsiooni pikkust asjaomases tootmisharus, vaid üksnes nende füüsilise eluea pikkust.
- 50 Mis puutub kuueaastasesse amortisatsiooniaega, mida kasutatakse ühenduse tootmisharus, siis vaidlustatud määruse põhjendustest 44 ja 45 tuleneb, et selle tootmisharu majanduslik olukord ei olnud võrreldav India vastava tootmisharuga.
- 51 Seega ei tõenda informatsioon, millele hageja toetub, et nõukogu antud hinnang on silmnähtavalt ekslik.

- 52 Käsitledes hageja teist argumenti, mis põhineb India õiguses ettenähtud amortisatsiooni arvestamise meetodi kohaldamise ilmselgel kaalutusveal, tuleb märkida, et see degressiivne amortisatsiooniarvestuse meetod ei nõua toetumist kindlale amortisatsiooniajale kui sellisele.
- 53 Antud juhul kasutas nõukogu selle perioodi arvutamiseks valemit, mis vastab degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kohaldamisele hagejaga samasuguses seisundis oleva ettevõtja poolt. Nõukogu märgib vaidlustatud määruse põhjenduses 45, et regulaarse ja jätkuva investeerimise tingimustes võimaldab degressiivne amortisatsiooniarvestuse meetod kuue aasta pikkuse vaatlusaja korral „30 % kiiremat” amortisatsiooni kui amortisatsiooniarvestuse lineaarmetod, mis vastab ajavahemikule 4,2 aastat.
- 54 Seega ei tõendanud hageja, et selline lähenemine oli ilmselgelt ekslik. Sellest hoolimata soovib ta antud juhul kahtluse alla seada nõukogu tehtud arvutuste täpsuse, esitades alternatiivse arvutuse, mille kohaselt degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamine viib jääkväärtuseni viienda aasta lõpuks.
- 55 Selle kohta tuleb märkida, et hageja poolt esitatud alternatiivne arvutus on rajatud esimese aasta jooksul investeeritud varade amortisatsioonile ja mitte püsivatele investeeringutele. Kuna see arvutus rajanes nõukogu poolt arvessevõetud kriteeriumidest erinevatel kriteeriumidel, ei saa sellele viidata, et vaielda vastu viimase hinnangute täpsusele.
- 56 Silmas pidades eeltoodut, ei saa nõustuda hageja poolt esimese väite esimeses osas esitatud argumentidega.

Varade klassifitseerimine valuvormide kategooriasse ja hageja raamatupidamisandmetes sisalduva informatsiooni ebaõige arvestamine (teise osa esimene ja teine argument)

— Poolte argumendid

- 57 Hageja viitab nõukogu praktikale, mille kohaselt eksportija raamatupidamisandmed on peamiseks informatsiooniallikaks. See praktika on võrreldav asjaomasel riigis üldiselt tunnustatud põhimõtete kohaselt koostatud raamatupidamisdokumentide arvessevõtmisega, et arvutada tootmiskulusid dumpingu juhtumites. Järelikult oleks nõukogu pidanud hindamisel tuginema raamatupidamisandmetest tulenevale amortisatsioonija pikkusele.
- 58 Hageja väidab, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid, nagu seda on tema praktikas tõlgendatud, keeldudes arvesse võtmast seda perioodi ja klassifitseerides varad valuvormideks, ehkki need varad olid hageja raamatupidamisandmetes klassifitseeritud masinateks. Hageja tunnistab, et samad varad olid raamatupidamis- ja maksustamisdokumentides erinevalt klassifitseeritud. Siiski ei saa erinevuste korral maksustamisdokumentides esinev klassifikatsioon olla ülimuslik raamatupidamisdokumentides esineva klassifikatsiooni ees.
- 59 Hageja sõnul on selles suhtes vaidlustatud määruses ühtlasi ka põhjendamisviga. Tegelikult oleks nõukogu pidanud põhjendama oma valikut varade klassifitseerimise kohta nende olemusega seotud objektiivsete tunnuste alusel ja mitte lihtsalt vastuolu alusel hageja raamatupidamis- ja maksustamisdokumentide vahel.

- 60 Peale selle teavitas hageja oma 14. aprilli 2003. aasta kirjaga komisjoni, et ainult osa asjaomastest varadest liigitati ümber valuvormide kategooriasse maksustamisdokumentides. See informatsioon rajanes hageja tuludeklaratsioonil, mida komisjon uurimise käigus kontrollis. Nii oli komisjonil kogu vajalik informatsioon hageja arvestuste kontrollimiseks.
- 61 Nõukogu märgib, et kuigi raamatupidamisandmed moodustavad peamise informatsiooniallika, ei ole institutsioonid nende andmetega seotud, vaid nad peaksid arvestama tavalise amortisatsiooniaja perspektiiviga asjaomases tootmisharus. Antud juhul ei olnud kohane võtta aluseks hageja raamatupidamisandmetes kajastuv amortisatsiooniaeg. Esiteks, nende varade klassifikatsioon raamatupidamisandmetes ei olnud vastavuses klassifikatsiooniga maksustamisdokumentides. Teiseks, ühenduse tootmisharus, mis oli defitsiitne, kohaldatav amortisatsiooniaeg oli keskmiselt umbes kuus aastat, ning hageja, äriühingus, mis oli kasumlik ja investeeris pidevalt ja oluliselt, kohaldatav amortisatsiooniaeg oleks pidanud olema keskmisest märkimisväärselt madalam.
- 62 Antud juhul klassifitseeris hageja tuludeklaratsioonis varad ümber valuvormideks. India õigusest tuleneb, et identsed varad peavad olema raamatupidamis- ja maksustamisdokumentides ühesuguselt klassifitseeritud. Määratlemaks täpset amortisatsiooniaega, asub nõukogu seisukohale, et varade ümberklassifitseerimisele maksustamise eesmärgil peab järgnema nende ümberklassifitseerimine ka hageja raamatupidamisandmetes.
- 63 See järeldus on piisavalt motiveeritud eelkõige vaidlustatud määruse põhjenduse 41 mõtte kohaselt. Pidades silmas seda põhjendust, ei olnud nõukogul kohustust puudutada küsimust asjassepuutuvate varade objektiivsest seisundist. Lisaks sellele ei tõendanud hageja, et varade ümberklassifitseerimine maksustamise eesmärgil tulenes nende olemusest, mitte aga hageja maksustamishuvist.

64 Mis puutub hageja seisukohta, et varade ümberklassifitseerimine maksustamise eesmärgil ei puuduta kõiki kõnealuseid varasid, vastab nõukogu, et hageja ei esitanud selle asjaolu tõenduseks ühtegi tõendit ei oma 14. aprilli 2003. aasta kirjas komisjonile ega hagiavalduses. Samal ajal tuleneb komisjoni 8. mai 2003. aasta vastusest, et 14. aprilli 2003. aasta kirjas esitatud informatsioon, nimelt imporditud varade koguväärtuse kohta, on vastuolus varem esitatud ja uurimisega kontrollitud informatsiooniga. Niisiis ei saanud komisjon kontrollida varasemat informatsiooni ega seda järelikult ka arvesse võtta.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

65 Vaidlustatud määruse põhjendustest 39 ja 43 tuleneb, et nõukogu hindas kõnealuse vara amortisatsiooni pikkust viitega India õiguses sellistele vahenditele nagu valuvormid ettenähtud amortisatsiooniaarvestuse meetodile. Niisiis ta keeldus rajamast hinnangut amortisatsiooniaja pikkusele, mis tulenes hageja raamatupidamisdokumentidest, milles need varad esinevad kui masinad.

66 Hageja möönab, et uurimisalust perioodi käsitlevas maksudeklaratsioonis klassifitseeris ta kõnealused varad ümber valuvormide kategooriasse. Ometi väidab ta, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid sellega, et rajas oma hinnangu maksustamisdokumentides esinevale klassifikatsioonile selle asemel, et võtta arvesse raamatupidamisandmetes sisalduvat informatsiooni.

67 Ennekõike tuleb meenutada, nagu on märgitud eespool punktis 45, et ainuüksi asjaolu, et ühenduse institutsioonid ei ole rakendanud samasugust meetodit teistes subsiidiumidevastastes uurimistes, ei tähenda selle sätte rikkumist. Lisaks sellele tuleneb vaidlustatud määruse põhjendustest 40 ja 41, et maksustamisandmete

arvessevõtmine on põhjendatud asjaoluga, et varade klassifitseerimine hageja raamatupidamisdokumentides ei olnud kooskõlas maksuregistris esinevate andmetega. Järelikult ei saa väita, et nõukogu jättis meelevaldselt tähelepanuta hageja raamatupidamisandmetes esineva informatsiooni.

68 Teiseks tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 38, et ühenduse institutsioonid on rajanud oma hinnangu raamatupidamisest tulenevale amortisatsiooniaja pikkusele. Selle uurimise käigus on viitamine hageja tuludeklaratsioonile piiratud, et leida kõnealustele varadele raamatupidamise seisukohast adekvaatne klassifikatsioon. Nagu see tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 41, oli see viide õigustatud asjaoluga, et samad varad oleksid pidanud olema ühtemoodi klassifitseeritud nii raamatupidamis- kui maksustamisdokumentides. Seega väidab hageja ekslikult, et ühenduse institutsioonid on ebaseaduslikult eelistanud maksustamisdokumente raamatupidamisdokumentidele.

69 Lõpuks tuleb esiteks märkida, et hageja ei vaidlustanud nõukogu seisukohta, et ehkki ettevõtjad võivad kasutada erinevaid amortisatsiooniarvestuse meetodeid oma raamatupidamis- ja maksustamisdokumentides, peavad samad varad olema mõlemas registris ühtemoodi klassifitseeritud. Teiseks ei väitnud ta, et varade klassifikatsioon maksustamisdokumentides oli vale. Komisjoni poolt läbiviidud uurimine ei teinud kindlaks, et India ametnikud oleksid vaidlustanud varade klassifikatsiooni tuludeklaratsioonis või et hageja oleks seda täpsustanud.

70 Nendes tingimustes sai nõukogu õiguspäraselt järeldada, et kuna hageja muutis varade klassifikatsiooni maksustamisdokumentides, oleks sama muudatust tulnud arvestada ka raamatupidamises.

- 71 Hageja täiendava argumendi kohta, mis põhineb järelduste ebapiisaval põhjendusel, tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad EÜ artikliga 253 nõutavatest põhjendustest selgelt ja ühemõtteliselt nähtuma akti vastuvõtnud ühenduse institutsiooni kaalutlused, nii et asjaomased isikud võiksid tutvuda võetud meetme põhjendustega, et oma õigusi kaitsta ja et ühenduse kohus saaks oma kontrolli teostada (vt Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-89/00: Europe Chemi-Con (Deutschland) vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-3651, punkt 65 ning osundatud kohtupraktika).
- 72 Vaidlustatud määruse põhjendused 40 ja 42 märgivad, et hageja informatsioonile varade klassifikatsiooni kohta raamatupidamisdokumentides rääkis vastu nende klassifikatsiooni muutmine maksustamisdokumentides, kuigi samade varade klassifikatsioon kahes registris peab olema identne. Seega väljenduvad vaidlustatud määruses sõnaselgelt põhjused, miks nõukogu ei rajanud oma hinnangut varade klassifikatsioonile, lähtudes hageja raamatupidamisarvestusest, vaid toetus teistele olulistele tõenditele.
- 73 Lõpuks osundab hageja asjaolule, et varade liigitamine valuvormide kategooriasse ei puuduta kõiki kõnealuseid varasid, millest ta oma 14. aprilli 2003. aasta kirjaga komisjoni ka teavitas.
- 74 Nõukogu lükkab ümber selle väite, et selle toetuseks esitatud informatsioon ei ole koherentne teiste uurimise käigus esitatud tõenditega ja et seetõttu ei saanud ülalmainitud väidet arvesse võtta.
- 75 Vastusest poolte poolt Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele nähtub, et hageja viitab selle argumendi toetuseks informatsioonile, mis tulenes uurimise perioodi tuludeklaratsioonist. On kindel, et selles deklaratsioonis kirjeldatud varade

väärtus ei vasta nende väärtusele, mida kasutati subsiidiumi arvutamiseks. Nõukogu märgib, et institutsioonid ei olnud võimelised ainult selle informatsiooni põhjal võrdlema kõnealust väidet muu uurimise käigus kontrollitud informatsiooniga.

- 76 Kõigest hoolimata väidab hageja, et ilmnenud väärtuste erinevus, mis on seletatav lisakulutustega transpordile ja sisseseadele, ei takista ühenduse institutsioone märkamast, et ümberklassifitseerimine ei käsitle imporditud varasid tervikuna.
- 77 Nõukogu märgib, et ühenduse institutsioonid ei saanud hinnata valuvormide kategooriasse liigitatud varade täpset väärtust, sest esiteks ei selgitanud hageja nende varade klassifitseerimise kriteeriume tuludeklaratsioonis ja teiseks ei esitanud ta oma varade täielikku ja kontrollitavat nimekirja. Selle informatsiooni puudumisel ei saanud ühenduse institutsioonid kontrollida hageja poolt oma väite toetuseks esitatud arvandmeid.
- 78 Silmas pidades seda viimast informatsiooni, mida hageja Esimese Astme Kohtus ei vaidlustanud, on põhjust sedastada, et hageja ei esitanud ühenduse institutsioonidele fakte, mis oleksid võimaldanud neil kontrollida väidete täpsust ja vajaduse korral võtta arvesse seda osa varadest, mis ei olnud liigitatud valuvormide kategooriasse. Selle üksiku väitega ei saa vastu vaielda vaidlustatud määruses toodud hinnangule.
- 79 Järelikult võis nõukogu asuda seisukohale, ilma algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid rikkumata, et kõnealuseid varasid, mis on maksustamise eesmärgil klassifitseeritud valuvormideks, oleks pidanud sellisena arvestama ka amortisatsioonija määrami-

seks raamatupidamises ja et seega ei saanud selles hinnangus tugineda hageja raamatupidamises leiduvale informatsioonile. Pealegi, hageja ei tõendanud selles suhtes põhjendamisvea olemasolu.

- 80 Järelikult tuleb hageja teise osa kahes esimeses argumentis esitatud väited põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Hageja kasumlikkuse ja investeeringute arvestamine (teise osa kolmas argument)

— Poolte argumentid

- 81 Hageja väidete kohaselt rikkus nõukogu algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid, seades amortisatsiooni määramiseks eristuse kasumlike ja mittekasumlike ettevõtjate vahele. Selline eristus ei tulene mingil moel algmäärusest. Pealegi on see loogikavastane, sest varade tavaline eluiga, samuti tavaline amortisatsioon on seotud omanikust äriühingu olemusega, mitte aga kasumi või investeerimisplaaniga.

- 82 Oletades, et hageja investeerib peamiselt kuueaastase perioodi jooksul, rikkus nõukogu ka algmääruse artikli 5 ja artikli 11 lõike 1 nõudeid. Fakt, et hageja on olnud kasumlik ja et ta on investeerinud uurimise perioodil, samuti sellele eelneva kaheaastase perioodi jooksul, ei kujuta endast tõendit, mis kinnitaks sama kasumlikkuse ja investeeringute taset kuue aasta jooksul. Nõukogu lähenemine

sisaldab järelikult spekulatsioone uurimiselusest perioodist hilisemate asjaolude kohta.

83 Nõukogu vastab, et ta ei eristanud kasumlikke ja mittekasumlikke ettevõtjaid. Ta üksnes võttis aluseks fakti, et hageja investeeris pidevalt ja oluliselt, et järeldada, et ta amortiseeris oma varad väga kiiresti. Niisiis uuris nõukogu, milline oli tavaline amortisatsioon hagejaga samas situatsioonis oleva äriühingu jaoks. Hageja väidab ebaõigesti, et kasumlikkus ei mõjuta amortisatsiooni, kuigi kasumlikkus on tähtis selle kestuse valikuks.

84 Et hinnata, kas hageja on kasumlik ja kas ta investeerib oluliselt, toetus nõukogu uurimise käigus kogutud ja vaidlustamata tõenditele. Vastavalt algmääruse artiklile 5 ja artikli 11 lõikele 1 ei kasuta ta ühtegi uurimiselusest perioodist hilisema perioodi kohta käivat tõendit.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

85 Vaidlust ei ole selles, et nõukogu on arvesse võtnud uurimisega tuvastatud asjaolu, et hageja oli väga kasumlik ja et ta investeeris regulaarselt ja pidevalt. See asjaolu võeti aluseks kahel korral. Esiteks, kahest India õiguses ettenähtud amortisatsiooniarvestuse meetodist kasutas nõukogu degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit, mis võimaldab kiiremat amortisatsiooni. Teiseks arvutas nõukogu amortisatsiooni vastavalt sellele meetodile jätkuva regulaarse investeerimise tingimustes.

86 Need kaalutlused on esitatud vaidlustatud määruse põhjenduses 45:

„Eksportiva tootja positsioon on keskmise ettevõttega võrreldes väga erinev. Ettevõtte on väga kasumlik ning teeb pidevalt suuri investeeringuid, mistõttu on alust oletada, et tema kasutatav amortisatsiooniaeg oleks eespool nimetatud keskmisest tunduvalt lühem. Seetõttu loeti sobivaks kasutada degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit, mis võimaldab kiiremat amortisatsiooni kui amortisatsiooniarvestuse lineaarmedod. Tuleb märkida, et jätkuva regulaarse investeerimise tingimustes võimaldab põhjenduses 43 nimetatud India äriühingute seaduses sätestatud degressiivne amortisatsiooniarvestusmeetod kuue aasta pikkuse vaatlusaja korral 30% kiiremat amortisatsiooni kui amortisatsiooniarvestuse lineaarmedod. See vastab kuue aasta pikkuse lineaarmedodiga võrreldes 4,2 aastale, ning seda lühemat aega kasutati saadud kasu jaotuse kindlaksmääramiseks.”

87 Hageja kinnitab, et võttes arvesse kasumlikkust ja investeeringuid, rikkus nõukogu algmääruse artikli 7 lõike 3, samuti sama määruse artikli 5 ja artikli 11 lõike 1 nõudeid.

88 Mis puutub algmääruse artikli 7 lõikesse 3, siis tuleb märkida, et selle sätte alusel peab nõukogu hindama amortisatsiooni pikkust asjaomases tootmisharus. See hinnang võib seega tähendada asjassepuutuvale eksportijale omaste asjaolude arvessevõtmist. Nagu juba esile tõstetud eespool punktis 40, on sellega seotud erisätete puudumise korral ühenduse institutsioonidel lai kaalutusõigus asjassepuutuvate tõendite arvestamisel.

89 Hageja ei esitanud oma väite toetuseks ühtegi tõendit selle kohta, et eksportija kasumlikkus ei avalda mõju tema varade amortisatsiooni pikkusele. Nõukogu seevastu märkis õigustatult, et eksportija poolt amortisatsiooniarvestuse meetodi

valik võib eelkõige sõltuda asjassepuutuva ettevõtja kavatsatud investeeringutest, ja seetõttu ka kasumlikkusest.

- 90 Neil asjaoludel ei tõendanud hageja, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 7 lõike 3 sätteid.
- 91 Mis puutub algmääruse artiklisse 5, siis see säte näeb ette, et tasakaalustatavate subsiidiumide summa arvutatakse lähtudes saaja saadud kasust, mis selgub subsiideerimise uurimise perioodil. Antud juhul järeldasid ühenduse institutsioonid, et hageja soodne olukord vaatlusaluse aja kolme majandusaasta jooksul võis mõjutada tema amortisatsiooniarvestuse meetodi valikut. Seejärel viitasid nad sel viisil valitud meetodile, et kindlaks määrata uurimise perioodile langev osa subsiidiumidest. Seetõttu väidab hageja ebaõigesti, et ühenduse institutsioonid on subsiidiumide summa arvestusele lisanud muu perioodi kui subsiidiumide uurimise perioodi kasu.
- 92 Vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 1 ei võeta subsiidiumide ja kahju hindamisel üldjuhul arvesse informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta. Järelikult on ühenduse institutsioonide analüüsi jaoks olulised andmed üldjuhul need, mis käsitlevad uurimise perioodiga lõppevat ajavahemikku. See säte ei välista siiski nende andmete analüüsi raames tulevikusündmusi puudutavate prognooside arvesse võtmist tingimusel, et need on asjakohased ja rajanevad uurimise käigus saadud objektiivsetel tõenditel.
- 93 Mis puutub antud juhul nende prognooside asjakohasusse, tuleb meenutada, et hagejal ei õnnestunud kahtluse alla seada nõukogu hinnangut, mille järgi

asjassepuutuva eksportija kasumlikkus ja tema kavandatud investeeringud võivad olla asjakohased kasutatava amortisatsiooniarvestuse meetodi määramisel.

- 94 Mis puudutab nõukogu poolt arvessevõetud prognoosi põhjendatust, siis hageja ei väielnud vastu sellele, et ta investeeris regulaarselt suuri summasid kolme aasta jooksul kuni uurimise perioodi lõpuni. Kuigi see faktiline asjaolu ei võimalda tingimata järeldada, et antud juhul amortisatsioon toimub jätkuvate regulaarsete investeeringute tingimustes, nagu seda tõdes nõukogu, tuleb märkida, et see majandushinnang kuulub laia kaalutusõigusesse, mis ühenduse institutsioonidel on keeruliste majandussituatsioonide analüüsimisel. Hageja ei tõestanud, et nõukogu hinnangus oli selles suhtes ilmne viga.
- 95 Seetõttu ei tõendanud hageja, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 5 või artikli 11 lõike 1 nõudeid.
- 96 Eelnevat silmas pidades ei ole käesolev argument põhjendatud.

Degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamine (teise osa neljas argument)

— Poolte argumendid

- 97 Hageja väidab, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid, kohaldades subsidiumi arvutamisel degressiivset amortisatsiooniarvestamise meetodit. Suuni-

sed ja samuti institutsioonide tava viitavad lineaarmetodi kasutamisele. Selles suhtes ei selgita vaidlustatud määrus põhjusi, miks ühenduse institutsioonid on kõrvale kaldunud väljakujunenud praktikast, kuigi hageja on kasutanud oma raamatupidamises lineaarmetodit.

- 98 Nõukogu vaidleb vastu, et algmääruse artikkel 7 lõige 3 ei välista amortisatsiooniarvestuse lineaarmetodist erineva meetodi kasutamist, isegi kui lineaarmetodit on kasutatud peamiselt. Tõsiasi, et degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit varem ei kasutatud, on vähetähtis.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 99 Vaidlustatud määruse põhjendusest 45 tuleneb, et ühenduse institutsioonid on määranud amortisatsiooniaja pikkuse, kohaldades antud juhul India õiguses ettenähtud varade degressiivset amortisatsiooniarvestamise meetodit.

- 100 Selles suhtes väidab hageja, et degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kui sellise kasutamine rikub algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid, nagu seda sätet on komisjoni suunistes tõlgendatud ja varasemas praktikas kohaldatud.

- 101 Tuleb märkida, et algmääruse artikli 7 lõike 3 sätted ei välista degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamist.

- 102 Suuniste peatüki F punkti a alapunkt ii näeb ette, et subsiidiumide summa jagamiseks kasutab komisjon tavaliselt lineaarset amortisatsiooniarvestuse meetodit. Seevastu sellest juhendist ei tulene, et toetumine mõnele muule amortisatsiooniarvestamise meetodile on välistatud. Lisaks ei tule suuniste peatüki A kohaselt nimetatud juhendit kohaldada, kui erilised asjaolud õigustavad teistsugust lähenemist.
- 103 Antud juhul selgitas nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 44 ja 45, et India õiguses ettenähtud degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamine, mis viib kiirema amortisatsioonini kui samas õiguses ettenähtud lineaarne meetod, oli sobivam, silmas pidades ühenduse tootmisharus rakendatavat amortisatsiooni ja hageja jaoks soodsaid erilisi asjaolusid. Nendel asjaoludel võisid ühenduse institutsioonid õiguspäraselt kasutada teist lähenemist kui seda, mis on peamisena ette nähtud suunistes.
- 104 Käsitledes hageja poolt esitatud argumenti, mille kohaselt ei kasutanud ühenduse institutsioonid degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit teistes subsiidiumidevastastes uurimistes, siis see argument ei ole iseenesest piisav, et õigustada tema kasutamise seaduslikkust. (vt eespool punktid 45 ja 46).
- 105 Mis puutub hageja kriitikasse nõukogu aadressil raamatupidamises rakendatust erineva meetodi kasutamise kohta, tuleb meenutada, et viimane sedastas õigustatult, et raamatupidamisandmetes rakendatud amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamine oli antud juhul sobimatu (vt eespool punktid 65–67 ja 79).
- 106 Seetõttu ei ole õigustatud hageja väide, et ühenduse institutsioonid rikkusid algmääruse artikli 7 lõike 3 nõudeid ainuüksi sellega, et nad kaldusid kõrvale lähenemisviisist, mis on ette nähtud suunistega ja mida on varasemalt kasutatud subsiidiumidevastastes uurimistes.

- 107 Neid kaalutlusi silmas pidades tuleb käesolev argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Arvutuste väidetav meelevaldsus (teise osa viies argument)

— Poolte argumendid

- 108 Hageja väidab, et nõukogu poolt rakendatud meetod 4,2 aasta pikkuse perioodi saavutamiseks on meelevaldne. Institutsioonid on nimelt meelevaldselt valinud kuueaastase perioodi, et võrrelda lineaarset ja degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit, nii nagu ka kuueaastase perioodi, mille jooksul hageja väidetavasti pidevalt investeeris. Kui institutsioonid oleksid arvestanud erineva arvu aastatega, oleksid nad saavutanud teise tulemuse.
- 109 Amortisatsiooni pikkuse määramise meelevaldset iseloomu illustreerib fakt, et oma esimeses ettepanekus soovitab komisjon kolmeaastast perioodi, mis hiljem samade tõendite alusel 4,2 aasta pikkuse perioodi vastu vahetati.
- 110 Nõukogu arvamus kohaselt ei tõenda asjaolu, et ta oleks arvutuse parameetreid muutes saanud erineva amortisatsiooni pikkuse, et lähenemine oli meelevaldne. Selles suhtes hageja ei tõendanud, et nõukogu ületas oma kaalutusõiguse piire.

- 111 Komisjon sai nõukogu hinnangul muuta oma lähenemisviisi uurimise käigus, isegi kui see muutus ei rajanenud uutel tõenditel. See asjaolu ei tähenda, et uus lähenemine oli meelevaldne.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 112 Käesolevas argumendis väidab hageja, et antud juhul ei olnud tavalise amortisatsiooni pikkuse määramine objektiivne. Ta selgitab esiteks, et ühenduse institutsioonid on meelevaldselt valinud kahe India õiguses ettenähtud alternatiivse meetodi võrdluseks kasutatavad parameetrid, ja teiseks, et nad on laiendanud amortisatsiooni pikkust uurimise hilises järgus ja ilma uue tõendita.

- 113 Käsitledes esimest väidet, tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 45, et käesoleval juhul kasutatud kuueaastane võrdlusperiood vastab üheaegselt nii ühenduse tootmisharus kohaldatavale keskmisele amortisatsioonile kui ka India õiguses ettenähtud amortisatsiooniarvestuse lineaarsest meetodist, mis oli üks kasutatavatest meetoditest, tulenevale keskmisele amortisatsioonile. Järelikult ei saa kinnitada, et institutsioonid tegid meelevaldse valiku, kasutades seda meetodit. Hageja argument, mille kohaselt arvutuse tulemus teise perioodi kohta oleks olnud erinev, ei saa kahtluse alla seada eelnevat järeldust selle kohta, et aluseks võetud periood ei olnud meelevaldne.

- 114 Mis puutub hageja teise väitesse, mille kohaselt komisjon tegi algselt ettepaneku kohaldada kolmeaastast perioodi, siis tuleb meenutada, et uurimine kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas on jätkuv protsess, mille käigus muudetakse tihti erinevaid järeldusi. Seetõttu ei saa välistada, et ühenduse institutsioonide lõppjäreldused erinevad teatud uurimise momendil tehtud järeldustest (eespool mainitud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 182). Hageja ei saa järelikult väita, et muutus amortisatsiooni pikkuse hinnangus, millel oli mõju

uurimise käigule, oleks tõendiks selle hinnangu meelevaldsuse kohta. Nagu märkis nõukogu, siis kuigi käesolevas asjas ei tuginenud muudatused uutele tõenditele, on need tehtud hageja suuliste ja kirjalike märkuste järel.

115 Järelikult ei tõendanud hageja, et ühenduse institutsioonide teostatud hinnang oli meelevaldne. Käesolev argument ei ole järelikult vastuvõetav.

116 Eeltoodut silmas pidades tuleb esimene väide täielikult tagasi lükata.

Teine väide: kaitseõiguste rikkumine ja ebapiisav põhjendamine varade tavalise amortisatsiooni hindamisel

Poolte argumendid

117 Hageja väidab, et 9. aprilli 2003. aasta aruandes esitas komisjon uue amortisatsiooniarvestuse meetodi, mis erines olemuslikult sellest, mida kasutati 4. märtsi 2003. aasta kirjas. See aruanne ei võimaldanud hagejal aru saada uuest meetodist. Komisjon tunnistas seda fakti, saates 5. mail 2003 täiendavad selgitused.

- 118 Lisaks ei võimaldanud ka 5. mai 2003. aasta täiendavad selgitused hagejal oma kaitseõigusi teostada. Esiteks, hageja ei saanud pärast 5. mail 2003 tõhusalt esitada oma märkusi, sest selles staadiumis poleks tal olnud võimalik muuta vaidlustatava määruse vastuvõtmise ettepanekut. Teiseks, isegi täiendavad selgitused ei võimaldanud tal aru saada, mil moel määras komisjon amortisatsiooniks 4,2 aastat. Selles suhtes oleks piisanud arvutustega tabeli lisamisest; komisjon seda aga ei teinud.
- 119 Mis puutub nõukogu argumenti, et hageja oleks võinud küsida selgitusi 9. aprilli 2003. aasta aruande kohta, siis märgib hageja, et aruandes nähti ette väga lühike vastamise tähtaeg ja et 14. aprilli 2003. aasta vastus sisaldas endas vaikivat kutset esitada rohkem selgitusi.
- 120 Teise võimalusena väidab hageja, et vaidlustatud määruuses on põhjendamisviga, kuna selles kordab mittetäielikke motiive, mis sisalduvad 9. aprilli 2003. aasta aruandes.
- 121 Nõukogu väidab, et 9. aprilli 2003. aasta täiendav aruanne oli piisav. Kui hageja ei saanud aru aruandes esitatud arvutusmeetodist, oleks ta pidanud küsima selgitusi. Oma 14. aprilli 2003. aasta vastuses väljendas hageja üksnes erimeelsust komisjoni poolt kohaldatud meetodi suhtes.
- 122 Peale selle ei tähenda asjaolu, et komisjon saatis 5. mail 2003 täiendavad selgitused, et ta tunnistas 9. aprilli 2003. aasta aruande puudusi. Need selgitused olid üksnes vastuseks hageja poolt 14. aprillil 2003 esitatud arvutusele. Vastupidiselt hageja väitele saadeti need mõistliku aja jooksul.

- 123 Hageja teadis komisjoni poolt kasutatavaid amortisatsiooniarvestuse meetodeid ja tal ei oleks pidanud antud juhul olema raskusi arvutada kõnealused summad. Haldusmenetluse ajal ei taotlenud ta kordagi arvutustega tabelit.
- 124 Lõpuks ei esitanud hageja igal juhul ühtegi argumenti, tõestamaks, et võimalik informatsioonipuudus takistas teda end kaitsmast.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 125 Tuleb märkida, et algmääruse artikli 30 lõigete 1 ja 2 kohaselt võivad eksportijad taotleda nende oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist. See avalikustamise kohustus on suunatud asjassepuutuvate ettevõtjate kaitseõigustest kinnipidamise tagamisele (vt dumpingu küsimuses analoogia alusel Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-88/98: Kundan ja Tata vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-4897, punkt 131).
- 126 Peale selle, vastavalt kohtupraktikale kaubanduse kaitsemeetmete asjades peavad kindlate püsimeetmete vastuvõtmisele eelnenud uurimisega seotud ettevõtjad saama haldusmenetluses tõhusalt avaldada oma seisukohti väidetud faktide ja asjaolude olemasolu ja asjakohasuse kohta (vt eespool viidatud kohtuotsus: Kundan ja Tata vs. nõukogu, punkt 132 ja osundatud kohtupraktika).

127 Selles suhtes toob lõpliku avalikustamise ebatäielikkus kaasa lõplikke tollimakse kehtestava määruse õigusvastasuse üksnes siis, kui sellisest puudusest tulenevalt ei ole pooled võimelised tõhusalt kaitsma oma huve (vt eespool viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 292 ja osundatud kohtupraktika).

128 Neid põhimõtteid silmas pidades tuleb kontrollida hageja kriitikat selle kohta, et avalikustamine oli ebatäielik.

129 4. märtsi 2003. aasta teadaandes esitatud subsiidiumide arvutamise meetodit muudeti 9. aprilli 2003. aasta aruandes. Mis puutub amortisatsiooni määramisse, jagada subsiidium ajas, siis selle kohta esitas komisjon lõpliku informatsiooni 9. aprilli 2003. aasta aruandes.

130 Aruande punkt 28 on sõnastatud järgmiselt:

„[L]oeti sobivaks kasutada degressiivset amortisatsiooniarvestuse meetodit, mis võimaldab kiiremat amortisatsiooni kui amortisatsiooniarvestuse lineaarmedod. Tuleb märkida, et jätkuva regulaarse investeerimise tingimustes võimaldab põhjenduses 43 nimetatud India äriühingute seaduses sätestatud degressiivne amortisatsiooniarvestusmeetod kuue aasta pikkuse vaatlusaja korral 30% kiiremat amortisatsiooni kui amortisatsiooniarvestuse lineaarmedod. See vastab kuue aasta pikkuse lineaarmedodiga võrreldes 4,2-le aastale, ning seda lühemat aega kasutati saadud kasu jaotuse kindlaksmääramiseks.”

- 131 Hageja väidab, et kuigi eespool viidatud lõplik avalikustamine viitab jätkuva regulaarse investeerimise tingimustele, ei näita see, et komisjon määras amortisatsiooni pikkuse, võttes arvesse iga-aastaseid võrdse suurusega investeeringuid kuueaastase perioodi jooksul.
- 132 Selles suhtes tuleb märkida, et kõnealune lõplik avalikustamine puudutas antud juhul hageja päritolumaa õiguses ettenähtud kahe amortisatsiooniarvestuse meetodi võrdlust ja see sisaldab kõiki arvutamise elemente, samuti tulemust. Nendes tingimustes on põhjust mõõnda, et fraas „jätkuva regulaarse investeerimise tingimustes” ei tähenda tingimata, et iga-aastased investeeritud summad oleksid võrdse suurusega vaatlusalusel ajal; selle formulatsioonist tulenev ebaselgus ei saanud takistada hagejal kohaldatava meetodi mõistmist. Tõepoolest, isegi kui hagejal oli kahtlusi küsimuse all oleva fraasi tähenduse täpsuses, oli ta võimeline kõiki arvestuse elemente ja amortisatsiooniarvestuse meetodeid teades kontrollima selle tähendust, võrreldes teiste arvestustega.
- 133 Lisaks tuleb märkida, et hageja ei ole komisjonilt selle fraasi tähendust kunagi küsinud. 14. aprilli 2003. aasta aruandele antud vastuses piirdus hageja komisjoni arvutuse täpsuse vaidlustamisega, esitades alternatiivse arvutuse. Alternatiivsest arvutusest tuleneb, et hageja tegi ettepaneku arvutada amortisatsiooni algse investeeringuga võrreldes, selle asemel, et pidada silmas jätkuvat regulaarset investeerimist. See kiri ei tõesta järelikult, et hageja ei olnud võimeline aru saama kohaldatavast meetodist, vaid näitab, et ta vaidlustas ühe arvutuse elemendi.
- 134 Nendel asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et hageja ei tõendanud, et 9. aprilli 2003. aasta aruanne oli ebatäielik osas, mis puudutab varade tavalise amortisatsiooni hindamist.

- 135 Igal juhul vastas komisjon oma 5. mai 2003. aasta kirjaga hageja alternatiivse arvutuse ettepanekule, märkides, et institutsioonide poolt tehtud arvutus põhines võrdse suurusega iga-aastastel investeringutel kogu esitatud perioodi vältel. Kuna selle informatsiooni saatis komisjon hagejale enne vaidlustatud määruse ettepaneku vastuvõtmist, ei saa hageja väita, et see ei olnud talle saadetud õigel ajal (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 19. novembri 1998. aasta otsus T-147/97 kohtuasjas: Champion Stationery e.a. vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-4137, punkt 82).
- 136 Rääkides hageja täiendavast argumendist, mis tuleneb põhjendamisveast, tuleb märkida, et 9. aprilli 2003. aasta aruande punkti 28 korralti vaidlustatud määruse põhjenduses 45. Arvestades, et hageja ei tõendanud, et see aruanne oli ebatäielik, tuleb vaidlustatud määrust pidada piisavalt põhjendatuks.
- 137 Silmas pidades eelnevat, ei tõendanud hageja, et lõplik avalikustamine oli mittetäielik ja et see tõi endaga seetõttu kaasa kaitseõiguste rikkumise.
- 138 Järelikult ei saa teise väitega nõustuda.

Kolmas väide: ilmne kaalutusviga ja algmääruse artikli 8 lõigete 2 ja 6 rikkumine osas, mis puudutab kahju kindlaksmääramist ja põhjuslikku seost käsitlevate tõendite uurimist

Sissejuhatavad märkused

- 139 Tuleb meenutada, et küsimus, kas ühenduse tootmisharule põhjustati kahju ja kas see kahju on subsiidiumidega kaetud impordi süüks arvatav, eeldab majanduskü-

simuste kompleksset hindamist, milleks saavad ühenduse institutsioonid kasutada laia kaalutusõigust. Selle kaalutusõiguse kohtuliku kontrolli piirangud on toodud eespool punktis 28.

140 Lisaks peab hageja esitama tõendeid, et Esimese Astme Kohus saaks tuvastada, et nõukogu on teinud ilmse kaalutusvea kahju ulatuse hindamisel (vt eespool viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 119 ja osundatud kohtupraktika).

141 Käesolevas väites väidab hageja, et ühenduse institutsioonide teostatud analüüs kahju ja põhjusliku seose kindlaksmääramisse puutuvate majandusnäitajate kohta oli meelevaldne, seal oli tehtud kaalutusviga, ja teise võimalusena, et oli tehtud põhjendamisviga. Ta esitab neli argumenti.

Majanduslike suundumuste võrdlemisel rakendatud meetod (esimene argument)

— Poolte argumendid

142 Hageja väidab, et oma analüüsis kahju kindlaksmääramise kohta on ühenduse institutsioonid alahinnanud positiivsete majanduslike tendentside tähtsust ühenduse tootmisharus. Ta ei vaidle vastu faktidele, vaid nende võrdlusele, samuti järeldestele, mis põhinevad sellel võrdlusel.

- 143 Esmajärjekorras on ühenduse institutsioonid ekslikult hinnanud impordi mõju aastate 1998–2000 andmete põhjal.
- 144 Esiteks võtsid ühenduse institutsioonid ebaõigesti arvesse Euroopa statistikaameti (Eurostat) 1998. aasta andmeid. Vaidlustatud määruse põhjenduses 62 esinevas tabelis toodud informatsioonist tuleneb, et hageja, antud juhul ainus India tooteid eksportiv tootja, alustas ekspordiga 1999/2000. majandusaastal.
- 145 Teiseks ei olnud Eurostati andmed aastate 1998–2000 kohta usaldusväärsed. Selle kategooria statistilisse nomenklatuuri kuulub palju CD-R-ketastest erinevaid tooteid, mida imporditakse erinevates pakendites ja nende koguseid märgitakse tonnides, nii et CD-R-ketaste impordi mahu hindamiseks oli Eurostatil vaja kohaldada matemaatilist valemit. Kuna aga kogused olid väga väikesed, ei ole selline valem statistiliselt usaldusväärne.
- 146 Kolmandaks tuleneb vaidlustatud määruse põhjendustest 55–64, et 1998.–2000. aastani ei ületanud India päritolu import ühenduse turul 1% künnist. Järelikult oli see algmääruse artikli 14 lõike 4 mõttes tühine.
- 147 Neljandaks ei võetud ühenduse tootmisharu olukorra hindamisel piisavalt arvesse asjaolu, et import oli tühine vaatlusaluse aja esimese kolme aasta jooksul. Järelikult kõrvutasid ühenduse institutsioonid 1998. aasta ja uurimisaja andmeid, järeldamaks, et ühenduse tootmisharu võitis 3,7% ühenduseturust, kuivõrd võrdlus 2000. aasta,

esimese aasta, mil import oli arvestatav, ja uurimisaja vahel näitaks olulisemat 5%-list võitu.

148 Järgmiseks tegid ühenduse institutsioonid põhjendamisvea oma järelduses kattuvate perioodide võrdlusel.

149 Esiteks, võrdlus ühelt poolt kalendriaastate ja teiselt poolt uurimisaja vahel oli ekslik. Tegelikult kattusid kalendriaasta 2001 ja uurimisaeg, mis ulatus perioodile 2001. aasta aprillist kuni 2002. aasta märtsini, üheksa kuu ulatuses, mis ei võimaldanud võrdluses arvesse võtta hooajalisi muutusi.

150 Teiseks, nõukogu võrdles ebaõigesti mitme 2001. aastale eelnenud järjestikuse aasta suundumusi suundumustega selle aasta ja uurimisaja vahel või uurimisaja jooksul. Näiteks, vaidlustatud määruse põhjenduse 73 ühenduse tootmise arengu võrdluses tehtud järelalus, et areng aeglustus uurimise ajal, on ekslik, sest arvandmed, millele see järelalus toetub, käsitlevad palju lühemat perioodi kui see periood, mille kohta käivaid arvandmeid kasutati võrdluseks. Sama kohaldatakse järelduses hindade languse, võimsuste piiratud kasvu ja müügiimahtude aeglase kasvu kohta vaidlustatud määruse põhjendustes 59, 74 ja 76.

151 Nõukogu märkis esmalt, et ühenduse institutsioonide praktika kohaselt eeldab kahju kindlaksmääramine majandusnäitajate hindamist sellise kahju uurimise nelja- kuni viieaastase perioodi kohta, mis lõpeb uurimise perioodiks. Antud juhul uurisid

ühenduse institutsioonid kahju tegurite arengut aastate 1998–2001 vältel ja uurimise perioodi jooksul.

152 Esmajärjekorras viitab hageja ebaõigesti sellele, et see uuring oleks pidanud kõrvale jätta aastad 1998, 1999 ja 2000, mille jooksul import oli madalal tasemel.

153 Esiteks, on tähtsusetu, et hageja ei eksportinud ühendusse 1998. aastal, kuna ühenduse institutsioonid peavad analüüsima asjassepuutuva maa, mitte üksiku eksportija andmeid.

154 Teiseks, hageja ei tõendanud, et Eurostati andmed vaatlusaluste aastate kohta olid ekslikud. Igal juhul uurisid ühenduse institutsioonid ka impordi puutuvate näitajate arengut hageja esitatud arvude baasil ja saavutasid võrreldava tulemuse nende näitajatega, mis tulenevad Eurostati andmetest.

155 Kolmandaks, kõnealuste aastate kohta käiva informatsiooni võrdlus ei olnud antud juhul vastuolus algmääruse artikli 14 lõigetega 3 ja 4, mis peab silmas juhtumit, kus import on uurimise vältel olnud tühine.

156 Neljandaks võttis nõukogu arvesse asjaolu, et import oli 1998.–2000. aastani madalal tasemel. Puutuvalt hageja argumenti, mis on seotud ühenduse tootmise suurenemisega, siis selle näitaja arengut loeti positiivseks ja hageja ei tõendanud, kuidas täiendavalt nõutud analüüs oleks avaldanud mõju kahju hindamisele.

- 157 Teises järjekorras väidab hageja ebaõigesti, et suundumuste võrdlus, mis on vastavuses kattuvate perioodidega, oleks kaasa toonud hindamisvea.
- 158 Esiteks, mis puutub kalendriaasta 2001 ja uurimisperioodi vahelisse võrdlusesse, siis ühenduse institutsioonid võtavad tavaliselt eksportija viimast majandusaastat kui uurimisperioodi algmääruse artikli 5 kohaselt, mis võib olla erinev kalendriaastast. Sellisel juhul ei takista miski ühenduse institutsioone hindamast uurimisperioodi aegseid suundumusi eelmise aasta suundumustega, mis kattub osaliselt uurimisperioodiga. Lisaks sellele ei tõendanud hageja, et CD-R-ketaste import oleks sõltunud hooajalistest muutustest, mis muudaks kahe perioodi võrdluse antud juhul sobimatuks.
- 159 Teiseks, hageja ei viidanud ühelegi faktiveale, mis puudutaks kasutatud andmeid või institutsioonide teostatud analüüsi. Eriti ei vaielnud ta vastu faktide kohta tehtud järeldustele vaidlustatud määruse põhjendustes 59, 73, 74 ja 76. Lisaks ei selgita hageja, milline andmete võrdluses osundatud puudus avaldas mõju kahju üldisele hindamisele.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 160 Oma esimeses argumendis vaidleb hageja vastu peamiselt erinevaid perioode käsitlevate andmete arvessevõtmisele majanduslike suundumuste arengu võrdlemisel.

- 161 Kohtupraktika kohaselt on ühenduse institutsioonidel lai kaalutusõigus, et määrata kindlaks vaatlusalune aeg kahju hindamiseks (vt eespool viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 277 ja osundatud kohtupraktika).
- 162 Ühtlasi tuleb märkida, et ühenduse institutsioonid võivad hinnata kahju pikema perioodi vältel kui periood, mis on kaetud uurimisega. Seda võimalust õigustab asjaolu, et majanduslike suundumuste uurimine peab olema teostatud piisavalt pika perioodi kohta (vt eespool viidatud kohtuotsus Nakajima vs. nõukogu, punkt 87).
- 163 Antud juhul ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 10, et uurimisperiood oli 1. aprillist 2001–31. märtsini 2002 ja see vastas hageja viimasele majandusaastale. Vaadeldav periood kahju hindamiseks katab uurimisperioodi ja neli eelnevat kalendriaastat ja kestab järelikult 1. jaanuarist 1998–31. märtsini 2002.
- 164 Hageja teatab, et ei vaidle vastu vaadeldava perioodi valikule kui sellisele. Seevastu väidab ta esmajärjekorras, et ühenduse institutsioonid ei saanud põhjendada oma järeldusi andmetega 1998., 1999. ja 2000. aasta kohta, mille vältel oli import väga madalal tasemel.
- 165 Vaidlustatud määruse põhjendustest 55 ja 57 tuleneb, et import oli mahtude ja turuosa poolest väga madalal tasemel 1998. aastast kuni 1999. aastani ja et 2000. aastal moodustas see 1% ühenduse turust.
- 166 Tuleb uurida, kas ühenduse institutsioonid on võtnud arvesse neid asjaolusid oma kahju tegurite hindamisel.

- 167 Selles suhtes osutab hageja esiteks sellele, et ta oli ainus India eksportija ja et ta alustas ühendusesuunalise ekspordiga alates 1999. aasta aprillikuust.
- 168 Ennekõike tuleb märkida, et kahju olemasolu tuleb üldiselt hinnata vajaduseta individualiseerida iga vastutava ettevõtja mõju teostatud impordile (vt dumpingu osas analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus *Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu*, punkt 163 ja osundatud kohtupraktika). Kohtupraktikast tuleneb, et ühenduse institutsioonid ei tee ilmselt kaalutusviga selle hindamise raames, tuginedes andmetele, mis on neile mõistlikult kättesaadavad (vt eespool viidatud kohtuotsus *Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu*, punktid 229 ja 230 ja osundatud kohtupraktika).
- 169 Peale selle, isegi kui antud juhul oletada, et hageja poolt komisjonile esitatud andmed, mille kohaselt ta alustas eksportimist alates 1. aprillist 1999, oleksid võinud kahtluse alla seada Eurostati 1998. aasta ja 1999. aasta alguse andmete esinduslikkust, tuleb märkida, et ühenduse institutsioonid tõdesid vaidlustatud määruse põhjenduses 64, et impordi iseloomustavate näitajate hindamine oli keskendunud perioodile, mis algas 2000. aastal ja mille jooksul hageja eksportis ühendusse tõhusalt.
- 170 Teiseks kinnitab hageja, et väike impordimaht mõjutas Eurostati statistiliste andmete esinduslikkust aastate 1998–2000 kohta.
- 171 Tuleb märkida, et hageja ei esitanud ühtegi tõendit, mis toetaks tema väidet, mille kohaselt Eurostati poolt kohaldatud statistiline valem andmete esitamiseks antud juhul ei ole kohaldatav väikeste koguste puhul. Nendes tingimustes ei tõenda see

ainus argument, mis on seotud impordi väikese mahuga teatava perioodi jooksul, et Eurostati vastavad andmed ei ole usaldusväärsed. Igal juhul tuleneb vaidlustatud määruse põhjendustest 61 ja 62, et ühenduse institutsioonid võrdlesid Eurostati andmeid hageja esitatud arvandmetega ja jõudsid vaatlusaluse perioodi kohta sarnastele järeldusele.

172 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et nõukogu on ilmset hindamisviga tegemata saanud arvestada Eurostati andmeid aastate 1998, 1999 ja 2000 kohta.

173 Kolmandaks kinnitab hageja, et nimetatud aastate kohta käivate andmete arvessevõtmine oleks pidanud olema välistatud algmääruse artikli 10 lõike 11 ja artikli 14 lõigete 3 ja 4 kohaselt, sest nende aastate jooksul oli import tühine.

174 Algmääruse artikli 10 lõike 11 ja artikli 14 lõigete 3 ja 4 kohaselt ei algatata subsiidiumidevastast menetlust või lõpetatakse kohe, kui selgub, et kahju on tühine, moodustades impordi turuosa alla 1%.

175 Antud juhul hageja ei kinnitanud, et impordi turuosa oleks mis tahes momendil uurimisperioodi vältel 1. aprillist 2001–31. märtsini 2002 ületanud ülalmainitud 1% künnise. Ülmärgitud sätetega võrreldes ei oma tähtsust asjaolu, et sellise impordi turuosa oli selle perioodi alguses, mis võeti arvesse majanduslike suundumuste hindamisel, pikemat aega madalam kehtestatud lävest. Hageja nendele sätetele rajatud argument on järelikult ainetu.

- 176 Mis puudutab neljandaks hageja argumenti, mis põhineb ühenduse 1998.–2000. aastate majandussituatsiooni puutuvate näitajate hindamisel, tuleb märkida, et teostades majanduslike suundumuste uurimist, võivad ühenduse institutsioonid seaduslikult arvesse võtta ühenduse tootmises kogu käsitletava perioodi vältel täheldatud arenguid, kaasa arvatud aastatel, mille jooksul import ei olnud veel saavutanud olulist taset.
- 177 Antud juhul ei tõendanud hageja, et käsitletava perioodi alguskuupäeva valik oli majanduslike suundumuste ebatäpse esituse põhjuseks selles, mis puutub koosmõjusse antud juhul impordi alguse ja ühenduse tootmisharu negatiivse arengu vahel. Tõepoolest, kui vastavalt hageja esitatud näitele saavutas ühenduse tootmisharu 2000. aasta ja uurimisperioodi vahel kõrgema turuosa kui 1998. aasta ja uurimisperioodi vahel, tuleb märkida, et see oli igal juhul positiivsena käsitletav näitaja. Selles suhtes ei tõestanud hageja, millist mõju oleks avaldanud nõukogu järeldustele kahju olemasolu ja põhjusliku seose kohta asjaolu, kui 2000. aasta oleks võetud vaatlusaluse aja alguseks.
- 178 Sellel põhjusel tuleb hageja argumendid aastatesse 1998, 1999 ja 2000 puutuvate andmete kohta tagasi lükata.
- 179 Teises järjekorras kritiseerib hageja osaliselt kattuvate perioodide andmete hindamist.
- 180 Selles suhtes esiteks väidab ta, et ühenduse institutsioonid on teinud ilmse kaalutusvea, võrreldes kalendriaastatele vastavaid andmeid, nimelt 1998. ja 2001. aasta andmeid, nende andmetega, mis vastavad uurimisperioodile, millest üheksa kuud olid aastal 2001.

- 181 Sellega seoses on uurimisperiood, mis antud juhul valiti, kestusega üks aasta. Tehtud võrdluses kalendriaastasse puutuvate andmete ja selle võrdse kestusega perioodi vahel ei saanud jõuda majanduslike suundumuste ebatäpse esituseni, ilma tõestamata, et CD-R-ketaste turul esines hooajalisi kõikumisi. Ometi ei märkinud hageja, et CD-R-ketaste turul selliseid kõikumisi oli.
- 182 Teiseks heidab hageja nõukogule ette, et ta võrdles ühelt poolt arenguid ühelt aastalt järgmisele ja teiselt poolt arenguid 2001. aasta ja uurimisaja vahel. See kriitika puutub tootmisharu, hinnatasemet, ühenduse müügivõimsuste ja -mahtude hindamisse, mis on tehtud vaidlustatud määruse põhjendustest 59, 73, 74 ja 76 lähtudes.
- 183 Tuleb märkida, et arengud, mis toimusid uuritud järjestikuste kalendriaastate vahel, ei ole otseselt võrreldavad nendega, mis ilmsesid 2001. aasta ja uurimisaja lõpu vahel, sest viimased käsitlevad erineva kestusega perioodi.
- 184 Ometi ei tulene vaidlustatud määruse põhjenduste 59, 73, 74 ja 76 analüüsist, et järeldused kõnealuste tegurite arengu kohta põhinesid 2001. aasta ja uurimisaja lõpu vahelisel ajal ilmnenu suundumustel. Ehkki nõukogu märkis põhjendustes 73, 74 ja 76, et ühenduse tootmisharu kasv „uurimisajal [...] aeglustus”, et nende võimsuste kasv alates 2001. aastast „oli [...] piiratud” ja et ühenduse tootmisharu müüginõud kasv moodustas „2001. aastast uurimisajani ainult 6%”, ei järeldanud ta sellest, et ühenduse tootmisharu nendest näitajatest tulenev olukord oli halvenenud. Mis puutub põhjendusse 59, siis kuigi nõukogu märkis, et impordi maht suurenes 2001. aasta ja uurimisaja vahel 17%, siis kõigest hoolimata rajas ta oma järelduse kahju kohta põhjenduses 102 üldisele 59%-lisele hinnalangusele 2000. aasta ja uurimisaja lõpu vahel. Tuleb märkida, et hageja ei vaidlustanud ühtegi nendest faktidest.

- 185 Lisaks sellele, kuigi hageja kritiseerib fakti, et ühenduse institutsioonid ei ekstrapoleerinud 2002. aastasse puutuvaid andmeid, ei tõenda ta, kuidas nõukogu seda tegemata jättes lõi ebatäpse pildi näitajate arengust. Seega ei tõenda hageja, et selline väidetav viga andmete esituses oleks põhjustanud nende näitajate hindamisvea.
- 186 Igal juhul ei näidanud hageja, milline andmete võrdlemisel nõukogu tehtud viga mõjutas järeldusi kahju olemasolu ja põhjusliku seose kohta. (vt selle kohta eespool nimetatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, punkt 167 ja osundatud kohtupraktika). Ta ei märkinud isegi, kuidas need järeldused oleksid võinud oluliselt muutuda, kui nõukogu oleks arvesse võtnud ekstrapoleeritud andmed 2002. aasta kohta.
- 187 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ei tõendanud, et nõukogu oleks teinud faktivea või ilmse kaalutusvea, hinnates asjassepuutuvaid näitajaid.
- 188 Lõpuks viitab hageja käesolevas argumendis algmääruse artikli 8 lõigetele 2 ja 6, väites, et ühenduse institutsioonid ei teostanud erinevatesse perioodidesse puutuvate andmete analüüsi objektiivselt.
- 189 Kuna hageja ei tõendanud antud juhul ei faktivea ega ilmse kaalutusvea olemasolu, ei saa ta väita, et võrreldavad perioodid valiti meelevaldselt. Argumenti, mis põhineb objektiivsuse puudumisel, ei saa arvestada.

190 Seega tuleb käesolev argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Varude taseme hindamine (teine argument)

— Poolte argumendid

191 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid on teinud ilmse vea, järeldades vaidlustatud määruse põhjenduses 103, et ühenduse tootmisharu varude areng moodustas ühe näitajatest, mis olid märgatavalt halvenenud. Ühenduse tootmisharu varud vähenesid 2000. aasta ja uurimisaja vahel, andes vastupidi tunnistust positiivsest suundumusest. Ainuüksi see võib kaasa tuua vaidlustatud määruse tühistamise.

192 Nõukogu märgib, et vaidlustatud määruse põhjenduses 103 tehtud varude hindamine on täpne, kuna see toetub selle teguri halvenemisele kahju hindamise aja jooksul, aastast 1998 kuni uurimise ajani, ja mitte uurimisajal esinenud olukorrale. Igal juhul ei olnud varude tase määravaks elemendiks kahju kindlakstegemisel. Võimalik viga ei saa järelikult kaasa tuua vaidlustatud määruse tühistamist, sest see ei avalda mõju kahju hindamise tulemusele.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

193 Käesolevas argumendis väidab hageja, et varude arengu hindamine ühenduse tootmisharus on ilmselgelt ekslik. Ta ei vaidle vastu vastavatele arvandmetele, mis

esinevad vaidlustatud määruse põhjenduses 80. Ometi ta rõhutab, et nõukogu ei saanud vaidlustatud määruse põhjenduses 103 nende andmete baasil järeldada, et varude seis oli käsitletava perioodi jooksul tugevasti halvenenud.

194 Tuleb märkida, et kõnealune periood laienes antud juhul 1998. aastast kuni uurimisaja lõpuni. Hageja poolt vaidlustamata andmetest tuleneb, et kogu selle aja jooksul halvenesid ühenduse tootmisharu varud tähelepanuväärselt.

195 Selles suhtes ei tõendanud hageja, et varudesse puutuvate näitajate areng, mida väljendab toodangu protsendimäär alates 2000. aastast, oleks suutnud muuta negatiivset suundumust vaatlusalusel ajal. Tõepoolest, vaidlustatud määruse põhjendusest 80 tuleneb, et varud jäid kõrgele tasemele kogu vaadeldava perioodi ajaks, suurenedes absoluutarvudes 2001. aasta lõpupoole, mis järelikult langeb kokku impordimahtude suurenemisega ja väljendab suhtarvudes suurenenud tootmismäära — 15% — uurimisaja jooksul.

196 Käesolev argument on järelikult põhjendamata.

Impordihindade hindamine (kolmas argument)

— Poolte argumendid

197 Hageja väidab, et tehes järeldusi impordihindade languse kohta, tuginevad ühenduse institutsioonid aastate 1998, 1999 ja 2000 kohta käivatele andmetele, mis ei ole ei

asjassepuutuvad ega usaldusväärsed. Ainus usaldusväärne tõend impordihindade suundumuste kohta oli asjaolu, et need kasvasid 2001. aasta ja uurimisaja vahel 15% võrra. See kasv on tegelikult isegi suurem, sest need kaks perioodi kattuvad.

198 Asjaolu, et impordihindu analüüsiti ka hageja esitatud arvandmete baasil, ei lisa antud juhul midagi. Lisaks sellele esitasid ühenduse institutsioonid nimetatud andmed ebaadekvaatsel moel. Hageja majandusaastaid käsitlevad andmed pandi kogumahus kõige viimaste kalendriaastate arvele. Seega loeti 1999/2000. majandusaasta hinnad, mis katavad ainult kolm kuud 2000. aastast, 2000. aastale, mitte aga 1999. aastale, mille jooksul saavutati peamine osa sissetulekust.

199 Nõukogu märgib, et hageja eksib oma väites, et impordi hindade analüüs oleks pidanud käsitlema perioodi 2001. aastast kuni uurimisajani, mitte aga tervet kahju uurimise aega. Asjaolu, et impordi tase ühenduse turul ei küündinud 1%-ni, ei ole oluline.

200 Ühenduse institutsioonid möönavad, et Eurostati hinnad aastateks 1998 ja 1999 ei olnud kasutatavad impordi väikeste koguste tõttu. Järelikult, vastavalt vaidlustatud määruse põhjendusele 59, tehti võrdlus 2000. aasta ja uurimisaja vahel. Lisaks analüüsiti hindu ka nende andmete baasil, mis hageja esitas perioodi kohta, mis hõlmab tema majandusaasta 1999/2000 ja uurimisaja. Tulemused olid võrreldavad.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 201 Impordihindade taseme hindamine moodustab antud juhul peamise elemendi, mis on aluseks järeltule ühenduse hindade allalöömise ja ka kahju olemasolu kohta. Ühenduse institutsioonid on seda näitajat analüüsinud vaidlustatud määruse põhjendustes 58–64, tuginedes Eurostati andmetele ja hageja esitatud arvandmetele.
- 202 Mis puutub Eurostati andmetesse, järeldasid institutsioonid esiteks, et 2000. aasta ja uurimisaja lõpu vahel leidis aset oluline, 59%-line hinnalangus. Hageja vaidleb vastu 2000. aasta andmete arvessevõtmisele, väites, et import oli siis veel tühine. See argument on juba uuritud ja tagasi lükatud eespool punktides 170–175.
- 203 Mis puutub hageja esitatud arvandmete analüüsi, tuleb märkida, et see viis väga võrreldavate tulemusteni nendega, mis rajanesid Eurostati andmetel, saavutades hinnalanguse 54%. Ometi väidab hageja, et nende arvandmete esitamine oli ebatäpne.
- 204 Vaidlustatud määruse põhjenduses 62 esinevast tabelist nähtub, et 54%-line protsendimäär vastab hindade arengule hageja kahe majandusaasta vahel. Isegi, kui eeldada, et põhjendus 63 ei ole piisavalt täpne, kui sätestab, et see protsendimäär puudutab arengut 2000. aasta ja uurimisaja vahel, ei moodusta see ebatäpsus viga. Tabelist, mis täpsustab kõnealust põhjendust, tuleneb selgesti, et see käsitleb arengut majandusaasta 2000 ja uurimisaja vahel. Hageja ei tõendanud järelkult, et tema esitatud arvud kanti ette ebatäpselt.

- 205 Peale selle, isegi kui hageja esitatud andmed vastavad perioodile, mis algas 1. aprillil 1999, sellal kui Eurostati andmed puudutavad perioodi, mis algas 1. jaanuaril 2000, ei muuda see asjaolu iseenesest ebatäpseks nõukogu konstateeringut, mille kohaselt Eurostati ja hageja esitatud arvandmed tõendavad vastavaid suundumusi. Hageja ei märgi, et erinevast kuupäevast algava perioodi andmete arvessevõtmine oleks andnud impordi hindade kohta teistsuguse tulemuse.
- 206 Järelilikult ei tõendanud hageja faktieksimuse või ilmse kaalutusvea olemasolu impordihindade analüüsil.
- 207 Käesolev argument tuleb seega põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Positiivsete ja negatiivsete suundumuste hindamine (neljas argument)

— Poolte argumendid

- 208 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid ei tasakaalustanud kahju positiivseid ja negatiivseid näitajaid, rikkudes algmääruse artikli 8 lõigete 2 ja 5 nõudeid. Vaidlustatud määruse põhjendustes 104 ja 105 väljendatud üldine hinnang ei sisalda kõiki positiivseid ja negatiivseid näitajaid. Nõukogu järeldas peamiselt, et impordihindade allalöömine mõjutas ühenduse tootmisharu võimet suurendada kapitali, mida illustreeris investeeringute tootlikkuse, kasumlikkuse ja rahakäibe tõusu negatiivne areng. Samuti rajas ta oma üldise hinnangu vähestele tihedalt seotud näitajatele, välistades positiivsed faktorid.

- 209 Ehkki vaadeldav periood ulatus 1998. aastast uurimisajani, pidid ühenduse institutsioonid võtma arvesse asjaolu, et 2000. aastale eelnev oli tühine. Nad ei selgitanud, miks negatiivsed suundumused neutraliseerisid paljud positiivsed suundumused 2000. aasta ja uurimisaja vahel, eelkõige ühenduse toodangu, ühenduse tootmisharu käibe, turuosa ja tootlikkuse kasvu, samuti toodangu omahinna samaaegse vähenemise.
- 210 Nõukogu meenutab, et kahju hindamise periood algas 1998. aastal. Suundumused hageja poolt viidatud 2000. aastale järgneva perioodi kohta on väikese väärtusega. Peale selle ei ole ühenduse institutsioonid kunagi vaidlustanud positiivsete suundumuste olemasolu. Ometi ei saa neid vastukaaluks seada ega võrrelda negatiivsete suundumustega, vaid neid tuleb hinnata asjaolude kogumis.
- 211 Antud juhul tegid ühenduse institutsioonid järelduse kahju olemasolu kohta ühenduse tootmisharu kapitali suurendamise võimesse puutuvate faktorite baasil. Nad võtsid arvesse ühelt poolt ühenduse tootmisharu hindade, tootlikkuse ja rahakäibe negatiivset arengut, mis mõjutas investeringute märgatavat alanemist, ja teiselt poolt fakti, et sel tootmisharul ei õnnestunud sellest omahinna langusest kasu saada. Positiivsed suundumused, mis olid eelkõige seotud kasvuga, loeti vähemtähtsateks ühenduse tarbimise võimsa suurenemise tõttu. Tõepoolest, ühenduse tootmisharu müügi kasv ja omahinna langus ei olnud piisavad, et kompenseerida hindade langemist, ja seega et kaasa tuua tema kasumlikkuse positiivset arengut. Seega oli ühenduse institutsioonidel alust järeldada, et negatiivsed suundumused neutraliseerisid positiivsed.
- 212 Erinevate tegurite kaalumise selles üldises analüüsis kuulub ühenduse institutsioonide kaalutusõigusesse ja hageja ei tõendanud ilmselge vea olemasolu.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 213 Kohtupraktika kohaselt peab kahju uurimine käsitlema kõiki tegureid kooskõlas, millest ei üks ega teine üksik tegur ei tohiks olla aluseks määravale otsusele. Ühe teguri positiivne areng ei tee takistusi olulise kahju konstateerimisele, kuni see konstateering rajaneb erinevatel teguritel, millega arvestamist näeb ette algmäärus (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 30. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas T-51/96: *Miwon vs. nõukogu*, EKL 2000, lk II-1841, punkt 105 ning osundatud kohtupraktika).
- 214 Oma järeldustes põhjustatud kahju kohta, eriti vaidlustatud määruse põhjendustes 103–105, on nõukogu võtnud arvesse positiivsete suundumuste olemasolu ühenduse tootmisharu olukorras. Ühtlasi selgitas ta põhjusi, miks teised näitajad, mis arenesid negatiivses suunas, on kõigest hoolimata viinud olulise kahju tekkimiseni.
- 215 Hageja ei seadnud kahtluse alla ühtegi sellesse hindamisse puutuvat faktilist järeldust aga tõendanud olulise vea olemasolu erinevate kahjutegurite hindamisel. Käesoleva argumendi raames väidab ta ometi, et ühenduse institutsioonid ei viinud läbi erinevate positiivsete ja negatiivsete näitajate korrektset uurimist.
- 216 Selles suhtes tuleb sedastada, et kahju üldise hinnangu vaidlustamisel ei saa hageja piirduda sellega, et pakub erinevate majandustegurite kohta oma tõlgenduse, vaid ta peab täpsustama põhjusi, mille tõttu nõukogu oleks pidanud nende tegurite baasil jõudma kahju olemasolu kohta teistsugusele järeldusele (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *Miwon vs. nõukogu*, punkt 103).

- 217 Kuigi hageja märgib käesolevas juhtumis, et teatud kindlad ühenduse tootmisharu olukorda puutuvad näitajad olid positiivsed, eelkõige vastavalt ühenduse toodangu, käibe, turuosa ja tootlikkuse kasv, ning toodangu omahinna langus, ei tõenda see asjaolu iseenesest, et kõnealune tootmisharu ei kandnud olulist kahju, mis koosnes nõukogu arvamuse kohaselt eelkõige kasumlikkuse negatiivses arengus ja uurimisajal nähtunud olulistest kahjumites, mis tõi kaasa investeeringute aeglustumise.
- 218 Hageja ei esita argumente, mis tõendaks, et nõukogu eksis järeldades, et tootmisharu sai eespool käsitletud punktides nimetatud kahju, pidades silmas oluliste tegurite üldist analüüsi.
- 219 Lisaks sellele, mis puutub hageja argumenti käsitletava perioodi alguskuupäeva kohta, siis seda on juba uuritud eespool punktides 176 ja 177.
- 220 Järelikult ei saa nõustuda käesoleva argumendiga, mis tuleneb kahju näitajate üldisest hinnangust.
- 221 Seega tuleb kolmas väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Neljas väide: ilmne kaalutusviga algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 kohaldamisel selles osas, mis puutub Taiwani impordi mõju uurimisse

Poolte argumendid

- 222 Hageja märgib, et nõukogu uuris vaidlustatud määruses, kas ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju võis olla omistatav mõnele muule tegurile kui India import, eelkõige dumpinguhinnaga impordile Taiwanist, mille suhtes kehtestati ajutine dumpinguvastane tollimaks 2001. aasta detsembris.
- 223 Enne selle maksu kehtestamist hõivas Taiwani import 62% turust ja selle keskmine hind oli tunduvalt madalam kui India importkaubal. Uurimisperioodi jooksul oli see 27,5%-line hinnavahe kõrgem Taiwani eksportijatele kehtestatud dumpinguvastasest tollimaksust, välja arvatud Princo Corp ja mitteühinenud eksportijad. Seega ei saa sel perioodil tekitatud kahju panna India impordi arvele.
- 224 Et jätta kõrvale Taiwani impordi mõju, oleks nõukogu pidanud rajama oma hinnangu ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisest kuni uurimisaja lõpuni kestnud kolme ja poole kuu pikkuse perioodi hindamisele. Siiski ei näidanud nõukogu, et India import oleks selle perioodi vältel avaldanud survet ühenduse tootmisharu hinnakujundusele. 2001. aasta ja uurimisaja vahel kaotas Taiwani import 6% turust, kuna aga ühenduse ja India ning kolmandate riikide tootjad

võitsid 2%. Uurimisaja jooksul kasvas India impordi maht üksnes 16 187 000 ühiku võrra, s.o 0,73% turust. Need asjaolud ei olnud piisavad järeldamiseks, et India import võis individuaalselt põhjustada olulise kahju.

- 225 Lisaks sellele, sama perioodi jooksul oli impordi juurdekasv teistest kolmandatest riikidest, nimelt Hong Kongist, Šveitsist ja Hiinast, kõrgem India impordi juurdekasvust ja nende importkaupade hinnad madalamad kui India kaupadel.
- 226 Nõukogu märgib, et põhjuslik seos vaidlusaluse impordi ja kahju vahel püsib isegi siis, kui see import moodustas osa laiemast tegurite kogumist, eeldusel et teised tegurid ei katkesta põhjuslikku seost selle impordi ja kahju vahel.
- 227 Antud juhul nõukogu järeldas, et Taiwani impordi poolt põhjustatud kahju ei katkestanud seda põhjuslikku seost. Esiteks, India tootja oli saavutanud üle 8% turuosa 2000. aasta ja uurimisaja vahel, st enne Taiwani suhtes kehtestatud dumpinguvastaste meetmete jõustumist. Teiseks, pärast dumpinguvastaste meetmete kehtestamist sai India eksportija endale ühe osa Taiwani eksportijate kaotatud turust. Kolmandaks, India importkaupade madalad hinnad tõid endaga kaasa ühenduse hindade arvestatava allalöömise.
- 228 Hageja argument on ebaõigesti rajatud lõhele uurimisaja kahe osa vahel — enne ja pärast dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist Taiwani suhtes. Lisaks sellele ei ole asjakohased tema viited perioodile, mis järgneb Taiwani suhtes kehtestatud meetmetele. Hageja kinnitab, et India impordi mõju piirub turuosa võitmisega, mis tulenes impordimahtude suurenemisest 16 187 000 ühiku võrra, ja seega ühenduse tootmisharu turuosa eeldatava kaotusega. Antud juhul ei seisnenud kahju turuosa kaotuses, vaid ühenduse tootmisharu finantskahjus, mis peegeldus tema

investeeringisvõimes. Selles suhtes oli 9% turuosaga India impordi tingitud hindade allalöömisel märgatav mõju rahalisele kahjumile.

229 Mis puutub hageja märkustesse Hong Kongi, Šveitsi ja Hiina päritolu importkaupade kohta, siis nende esindatud turuosad oli liiga väike, et mõjutada ühenduse hindu.

Esimese Astme Kohtu hinnang

230 Algmääruse artikli 8 lõige 7 näeb ette kohustuse uurida teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samaaegselt subsideeritud impordiga kahjustatakse. See uurimine peab võimaldama välistada, et teiste tegurite põhjustatud kahju omistataks kõnealusele impordile. Need tegurid on just mittesubsideeritud impordi maht ja hinnad.

231 Antud juhul tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 116, et vaadeldava perioodi jooksul koges ühenduse tootmisharu Taiwanist pärit dumpinguhinnaga importi, mis oli sellele põhjustanud olulist kahju aastatel 1997–2000. Lisaks ei saa välistada, et see import avaldas negatiivset mõju kuni ajutiste meetmete kehtestamiseni 2001. aasta detsembris komisjoni 17. detsembri 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2479/2001, millega kehtestati ajutine dumpinguvastane tollimaks Taiwanist imporditud CD-R-kestastele (EÜT L 334, lk 8).

- 232 Silmas pidades seda teadaolevat tegurit, olid ühenduse institutsioonid sunnitud Indiast pärit impordi põhjustatud kahju kindlakstegemise ajal uurima, kas Taiwanist pärit impordi mõju katkestas põhjusliku seose Indiast pärit impordi ja ühenduse tootmisharule kahju põhjustamise vahel (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 14. juuli 1995. aasta otsus kohtuasjas T-166/94: Koyo Seiko vs. nõukogu, EKL 1994, lk II-2129, punkt 81, 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-85, punkt 98 ja 15. detsembri 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjas T-33/98 ja T-34/98: Petrotub et Republica vs. nõukogu, EKL 1999, lk II-3837, punkt 176).
- 233 Tuleb märkida, et nõukogu on tõhusalt uurinud Taiwanist pärit impordi mõju vaidlustatud määruse põhjendustes 116 ja 118 ja on jõudnud järeldusele, et kuigi see avaldas mõju ühenduse turule vaadeldava perioodi jooksul, siis see mõju ei katkestanud põhjuslikku seost.
- 234 Hageja heidab ühenduse institutsioonidele ette ilmset viga selles uurimises.
- 235 Ennekõike tuleb märkida, et hageja esitab oma argumentatsiooni, eristades perioode enne ja pärast Taiwanist pärit impordi suhtes ajutiste meetmete kehtestamist, vihjates, et ühenduse institutsioonid olid sunnitud uurima neid kaht perioodi eraldi. Siiski, algmääruse artikli 11 lõike 1 kohaselt valitakse kahju kindlaksmääramiseks subsideerimise uurimise periood. Niisiis, kuigi nõukogu oli kohustatud arvestama ajutiste meetmete kehtestamisega uurimise ajal, mida ta ka tegi vaidlustatud määruse põhjendustes 116 ja 117, käsitlevad tema järeldused kahju ja põhjusliku seose kohta õiguspäraselt tervet nimetatud perioodi.

- 236 On kindel, et Taiwanist pärit import võis anda oma panuse ühenduse tootmisharule kahju põhjustamisse ühe osa vältel vaatlusalusest perioodist. Hageja väidab aga ekslikult, et ainuüksi see asjaolu välistab võimaluse, et Indiast pärit import põhjustas samuti olulise kahju samal perioodil.
- 237 Vastavalt kohtupraktikale võib vastutuse kahju tekitamise eest panna vaadeldava impordi arvele isegi siis, kui selle mõju on vaid osa suuremast kahjust, mille saab panna teiste tegurite arvele (vt selle kohta Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 277/85 ja 300/85: Canon vs. nõukogu, EKL 1988, lk 5731, punkt 62). Järelikult ei saa algusest peale välistada, et kahju oli põhjustatud mitme teguri poolt üheaegselt, millest igaüks neist moodustab eraldi võetuna olulise kahju põhjuse.
- 238 Seega ei saa sellise olulise välise teguri esinemine, nagu antud juhul on Taiwanist pärit import, automaatselt katkestada põhjuslikku seost vaidlusaluse impordi ja ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju vahel. Ometi tuleb uurida, kas ühenduse institutsioonid said õigustatult konstateerida, et vaatamata sellele välisele tegurile, põhjustas subsideeritud import olulise kahju.
- 239 Selles suhtes väidab hageja esiteks, et Taiwanist pärit import hõivas 62% turust ja selle keskmine hind oli tunduvalt madalam kui Indiast pärit impordil. Silmas pidades nende importide mahtu ja hindu, ei või kahju tekitamist omistada Indiast pärit impordile, kuna see hõivas turust 9% ja selle hinnad olid märkimisväärselt kõrgemad.
- 240 Eeldades esmalt, et hageja esitab fakti, et ta oli sunnitud joondama oma kaupade hinnad Taiwanist impordi dumpinguhindade järgi, siis see asjaolu ei välista, et see import põhjustas olulise kahju ühenduse tootmisharule.

241 Seejärel tuleb märkida, et hageja ei vaidle vastu tõsiasi, et Indiast pärit import hõivas märkimisväärse osa turust, et selle hinnad olid madalamad ühenduse hindadest ja et need konkureerisid Taiwani kaupadega. Pidades silmas neid asjaolusid, on põhjendamata tema viide, mille kohaselt Taiwanist pärit palju olulisema ja madalamate hindadega impordi olemasolu välistab kõik võimalused alammäärade kehtestamiseks. Tõepoolest, ei saa kohe kõrvale heita väidet, et ühenduse hindade allalöömisest põhjustatud kadudest moodustuv oluline kahju on mitmesugustest maadest pärit erinevat mõju omava impordi tagajärg.

242 Viimaks selgitasid ühenduse institutsioonid põhjusi, mille tõttu Taiwanist pärit impordi esinemine, isegi väga madalate hindade ja oluliste mahtudega, ei välista, et Indiast pärit import eraldi võetuna avaldaks ühenduse hinnakujundusele survet. Vaidlustatud määruse põhjendusest 117 tuleneb, et Indiast pärit import sai mitte üksnes konkureerida Taiwanist pärit impordiga, vaid ka hõivata 2000. aastast uurimisajani suurema kui 8%-lise turuosa ning osa Taivani 2001. aastast uurimisajani kaotatud turuosast. Need kaalutlused, mille vastu hageja ei vaielnud, võimaldasid nõukogul õigustatult järeldada samas põhjenduses, et India hindade madal tase omas tähtsat mõju ühenduse hinnakujundusele.

243 Järelikult väidab hageja ebaõigesti, et Taiwanist pärit impordi mahtu ja hindu silmas pidades ei saa omistada tema enda impordile mingisuguse kahju põhjustamist.

244 Teiseks väidab hageja, et asjaolu, et India import on saavutanud paralleelselt ühenduse toodangu ajutiste meetmete kehtestamise tagajärjel Taiwani kaotatud turuosa, ei ole piisav, järeldamiseks, et neil oli märkimisväärne mõju ühenduse turule.

- 245 Selles suhtes tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjenduses 117 toodud nõukogu järeldused ei olnud rajatud ainult tõdemusele, et India import hõivas osa Taiwani kaotatud turuosast, vaid samuti asjaolule, et see saavutas Taiwani impordiga konkureerides tähtsa osa ühenduse turust ja et nende hindade madal tase puudutas ühenduse hinnakujundust.
- 246 Asjaolu, et teised turu osalised, eriti ühenduse tootjad, on samuti hõivanud osa Taiwani kaotatud turuosast, ei ole antud juhul nõukogu järelduse aluseks, mille kohaselt Indiast pärit import eraldivõetuna on uurimisajal põhjustanud ühenduse tootjatele olulise kahju.
- 247 Kõiki järeldusi silmas pidades ilmneb, et hageja ei tõendanud, et ühenduse institutsioonid tegid ilmse kaalutusvea märkides, et Taiwanist pärit import katkestas antud juhul põhjusliku seose.
- 248 Lisaks sellele väidab hageja, et Hong Kongi, Šveitsi ja Hiina päritolu impordi liidetud juurdekasv oli suurem ja et see import toimus madalamate hindadega kui India import.
- 249 Tuleb meenutada, et nõukogu järeldused ei tugine üksikul põhjendusel, et Indiast pärit import on hõivanud osa Taiwani kaotatud turuosast. Igal juhul möönab hageja, et India impordi hõivatud turuosaga on võrreldav vastavalt ühenduse tootjate ja kolmandate riikide tootjatega hõivatud osaga.

250 Lisaks sellele, kui hageja märkust peaks tõlgendama selliselt, et institutsioonid ei uurinud piisavalt Hong Kongi, Šveitsi ja Hiina päritolu impordi mõju, ei saa selle väitega nõustuda. Tegelikult tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 121 hageja poolt vaidlustamata asjaolu, et India päritolu impordi maht oli viis kuni kuus korda suurem kui mis tahes nende kolme maa import ja et viimased olid ühekaupa saavutanud uurimisajal 2%-lise turuosa, sellal kui India import hõlmas 9%. Nõukogu võis järelikult igal juhul märkida, et nende maade import ei olnud piisavalt oluline, et antud juhul katkestada põhjuslikku seost.

251 Järelikult ei ole neljas väide vastuvõetav.

Vües väide: algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 rikkumine osas, mis puudutab patentide omaniku konkurentsivastase käitumise mõju uurimist

Poolte argumendid

252 Hageja märgib, et haldusmenetluses väitis ühenduse tootmisharu, et CD-R-ketaste patendi omanik kuritarvitas oma turgu valitsevat positsiooni, nõudes ülemääraseid kasutustasusid. Kuna ühenduse institutsioonid lükkasid selle väite vaidlustatud määruse põhjenduses 135 tagasi ainult sellel põhjusel, et see ei olnud kinnitatud konkurentsiametnike ametliku otsusega, rikkusid ühenduse institutsioonid algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 nõudeid, mida on tõlgendanud Euroopa Kohtu 11. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie vs. nõukogu (EKL 1992, lk I-3813) ja Esimese Astme Kohtu 19. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-58/99: Mukand jt vs. nõukogu (EKL 2001, lk II-2521).

- 253 Komisjon oli teadlik sellest väitest turgu valitseva seisundi kuritarvitamise kohta, sest nagu järeldus tema 3. augusti 2003. aasta pressiteatest, oli vaidlustatud määruse vastuvõtmise hetkeks konkurentsireeglite selle rikkumise uurimine lõppjärgus.
- 254 Mis puutub vaidlustatud määruse põhjenduses 134 toodud kasutustasude mõju hinnangusse, siis see ei ole piisav, et lükata ümber turgu valitseva seisundi väidetava kuritarvitamise mõju, eriti ülemääraste kasutustasude mõju. Esiteks, võimalus, et India eksportija võis samuti kahju kannatada ülemäärastest kasutustasudest, ei ole oluline ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju hindamisel. Teiseks, kuigi ühenduse tootmisharu kasumlikkus oli kõrgem 1999. aastal, kui kasutustasusid juba kohaldati, ei välista see, et need kasutustasud oleksid soodustanud kahju tekkimist uurimisaja jooksul. Kolmandaks ei ole asjakohane nõukogu märkus, mille kohaselt takistas surve hindade langusele ühenduse tootmisharul kasutustasud üle kanda tarbijatele. Tegelikult oleks ühenduse institutsioonid pidanud uurima, kas ülemääraste kasutustasude puudumisel oleks ühenduse tootmisharu kahju kannatanud. Peale selle, kuigi ühenduse tootmisharu hinnad olid kunstlikult kõrged ülemääraste kasutustasude tõttu, ei olnud käesoleval juhul hindade allalöömise analüüs täpne.
- 255 Nõukogu väidab, et uuris üksikasjalikult kasutustasude mõju ja vaidlustatud määruse põhjendustes 134 ja 135 toodud väidetavat konkurentsivastast käitumist, kuigi see ei olnud kinnitust leidnud. Hageja väide, mille kohaselt komisjon lükkas selle tõendi kõrvale põhjusel, et puudus ametlik otsus, on järelikult rajatud vaidlustatud määruse ekslikule tõlgendusele.
- 256 Viited konkurentsivastasele käitumisele puudutavad kasutustasu fikseerimist. Kuna kasutustasu maksid nii ühenduse kui India tootjad, ei selgita nende maksmine hindade erinevust. Veelgi enam, ühenduse tootmisharu oleks pidanud maksuma kasutustasu nii 1999. aastal, mil ta kasumlikkus oli kõrgem, kui ka 2000. aastal,

uurimisaja jooksul, mil kasumlikkus oli negatiivne. Niisiis, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei ole küsimus, kas ühenduse tootmisharu kannatas kahju väidetavate ülemääraste kasutustasude pärast, asjakohane põhjusliku seose hindamise seisukohalt, sest on võimatu, et üks kõikidele turuosalistele ühesugune hinnategur katkestaks selle põhjusliku seose. Ometi on nõukogu selgitanud põhjenduses 135, et viide konkurentsivastasele käitumisele ei ole kinnitatud ühegi ametliku otsusega.

257 Nõukogu märgib, et käesoleva juhtumi tingimused erinevad nendest, mida käsitletakse eespool viidatud kohtuotsuses Mukand jt vs. nõukogu. Käesolevas juhtumis käsitletud käitumisse puutuvad faktid ei ole tõendatud, kuna ei ole automaatselt sidet viidatud käitumise ja kõnealuse toote hindade vahel ja see käitumine mõjutas ka asjassepuutuvat eksportijat.

258 Repliigile lisatud komisjoni pressiteate kohta asub nõukogu seisukohale, et hageja ei selgitanud põhjusi, miks ta ei esitanud seda koos hagiga vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 48 lõikele 1. Peale selle mainib nimetatud teade eelsalvestatud CD-kettaid, mitte aga CD-R-kettaid, ja ei puuduta muide ei turgu valitseva seisundi kuritarvitamist ega hageja poolt viidatud ülemääraste kasutustasude tasumist.

259 CECMA teeb teatavaks, et institutsioonid ei olnud antud juhul kohustatud uurima väidet algmääruse artikli 8 lõike 7 kohaselt. Ühelt poolt mõjutas väidetav käitumine ühesugusel moel nii ühenduse kui maailma tootjaid. Järelikult ei saa see mõjutada konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel. Teiselt poolt, väidetav konkurentsivastane käitumine ei kujuta endast teadaolevat tegurit.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 260 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale kahju kindlaksmääramise kohta on ühenduse institutsioonid kohustatud uurima, kas kahju, mida käsitletakse, tuleneb tegelikult dumpinguhinnaga impordist, ja välistama kogu teistest teguritest põhjustatud kahju, eriti selle, mille põhjus on seotud ühenduse tootjate konkurentsivastase käitumisega (vt eespool viidatud kohtuotsused *Extramet Industrie vs. nõukogu*, punkt 16 ja *Mukand jt vs. nõukogu*, punktid 39 ja 40).
- 261 Antud juhul nähtub toimikust, et kaebuse esitanud ühenduse tootmisharu teatas oma 7. jaanuari 2003. aasta kirjas, et üks CD-R-ketaste patenti omav äriühing kuritarvitab oma valitsevat seisundit, nõudes ülemäärast kasutustasu ja et üks Euroopa tootja lahkus turult selle äriühinguga toimunud kohtuvaidluse tagajärjel. Tootmisharu tegi selle järelduse, et vaielda vastu hageja väite, mille kohaselt kaebuse suhtes väljendatud toetuse ulatus algmääruse artikli 10 lõike 8 mõttes vähenes menetluse käigus alla nõutava künnise. Hageja esitas sama märkuse uurimise käigus, teatades, et väidetava konkurentsivastase käitumise mõju, seisnedes ülemääraste kasutustasude nõudmises, moodustas ühe uuritava teguri kahju kindlaksmääramisel.
- 262 Käesolevas väites kinnitab hageja, et nõukogu jättis selle teguri uurimata, piirdudes konstateeringuga vaidlustatud määruse põhjenduses 135, et väide ei ole kinnitatud ühegi konkurentsiametniku uurimise järgse ametliku otsusega.
- 263 Selles suhtes tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjendusest 135 ei tulene, et ühenduse institutsioonid uurisid tõhusalt küsimust, kas põhjustatud kahju oli väidetava konkurentsivastase käitumise tagajärg.

- 264 Ehkki see põhjendus ei ole piisav, et välistada hageja poolt viidatud teguri mõju, peab märkima, et küsimus, kas nõukogu jättis need mõjud arvesse võtmata, tuleb lahendada viitega vaidlustatud määruses toodud põhjenduste kogumile (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *Koyo Seiko vs. nõukogu*, punkt 79).
- 265 Nõukogu teatab, et ta arvestas seda tegurit vaidlustatud määruse põhjenduses 134. Sellest põhjendusest tuleneb, et nõukogu uuris üldiselt patentidest tulenevate kasutustasude maksmise mõju, tuvastades, et see tegur ei katkestanud antud juhul põhjuslikku seost. Nõukogu kinnitab, et selle tõdemusega vastas ta ühtlasi väitele, mille kohaselt need kasutustasud olid ülemäärased ja kujutasid endast konkurentsivastast käitumist.
- 266 Kuigi põhjendused 134 ja 135 esinevad erinevate alapealkirjade all, nimelt „Kasutustasu” ja „Muud tegurid”, tuleneb poolte argumentidest, et nad peavad ometi silmas sedasama kasutustasude tasumisse puutuvat toimiku osa. Peale selle järgnevad need kaks põhjendust teineteisele, nii et vaidlustatud määruse ülesehitus nõuab nende seotud tõlgendamist.
- 267 Järelikult tuleb arvestada põhjenduse 134 järeldusi, et uurida, kas nõukogu lükkas kõrvale võimaliku kahju, mis tulenes hageja poolt viidatud konkurentsivastasest käitumisest.
- 268 Hageja vaidlustab esmajärjekorras nende tõdemuste olulisuse, teatades, et ühenduse institutsioonid oleksid pidanud täpselt hindama kasutustasude mõju, järeldamaks, et isegi ülemääraste kasutustasude puudumisel oleks ühenduse tootmisharu kannatanud kahju.

- 269 Selles suhtes tuleb märkida, et hindamaks välistest teguritest tulenevat mõju, peavad ühenduse institutsioonid uurima, kas need mõjud katkestasid antud juhul põhjusliku seose impordi ja ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju vahel (vt eespool punkt 232). See uurimine ei tähenda ilmtingimata tegurite täpse mõju määratlust. Aitab, kui ühenduse institutsioonid konstateerivad, et vaatamata nendele välistele teguritele, oli impordi põhjustatud kahju antud juhul oluline.
- 270 Antud juhul tõstis nõukogu esile, et Indiast pärit import põhjustas olulise kahju ühenduse tootmisharule, mis tulenes just ühenduse hindade allalöömisest. Ta selgitas, et isegi kui kasutustasudel oleks olnud negatiivne mõju ühenduse tootmisharu tuludele, esines see tegur, mis mõjutas kõiki tootjaid turul, juba 1999. aastal, enne kui import muutus oluliseks. Ühenduse tootjate olukorra negatiivne areng alates 1999. aastast ei ole järelkult sellest tegurist põhjustatud. Pidades silmas neid tõendeid, võis nõukogu mõistlikult järeldada, et kasutustasude maksmine ei saanud avaldada mõju subsideeritud impordi poolt põhjustatud kahjule.
- 271 Nõukogu kinnitab õigesti, et küsimuse uurimine, kas kasutustasud olid patendi omaniku konkurentsivastase käitumise juhul ülemäärased, ei saa mingil juhul kahtluse alla seada ülalmainitud punktis toodud järeldust.
- 272 Samuti tuleb märkida, et erinevalt eespool viidatud kohtuotsustes Extramet ja Mukand jt vs. nõukogu käsitletud olukordades, ei ole siin viidatud konkurentsivastane praktika ühenduse tootjate käitumise tagajärg. Hindamaks antud juhul selle teguri mõju, ei pidanud ühenduse institutsioonid järelkult uurima, kas ühenduse tootmisharu iseenesest aitas kaasa kahju tekkimisele.

- 273 Teises järjekorras väidab hageja, viidates eespool viidatud kohtuotsusele Mukand jt vs. nõukogu, et hindade allalöömisega tekitatud kahju ei ole korrektselt hinnatud, kui ühenduse hinnad olid ülemääraste kasutustasude tõttu kunstlikult kõrged.
- 274 Asjaolud, mida käsitletakse eespool viidatud kohtuotsuses Mukand jt vs. nõukogu, puudutavad käitumist, mis mõjutas ühenduse, mitte aga impordi hinnakujundust. Antud juhul märkis nõukogu, et kasutustasusid pidid maksma kõik tootjad, kaasaarvatud hageja. Hageja ei väielnud sellele asjaolule vastu.
- 275 Niisiis võis nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 134 hinnata, et väline tegur ei saanud selgitada erinevusi ühenduse ja India hinnakujunduse vahel, ja et seega ei olnud sellel mõju teguritele, mida arvestati allalöömise taseme arvutamisel. Isegi kui kasutustasud olid konkurentsivastase käitumise tõttu ülemäärased, ei mõjuta see tegur nimetatud hinnangut.
- 276 Silmas pidades neid asjaolusid, tuleb tõdeda, et hageja ei tõestanud, et nõukogu jättis kahju hindamisel väidetavast konkurentsivastasest käitumisest tuleneva mõju uurimata.
- 277 Nendel asjaoludel ei ole vaja välja selgitada, kas on vastuvõetav hageja poolt repliigis esitatud tõend, nimelt komisjoni 3. augusti 2003. aasta pressiteade, mis esitati EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumise uurimise käigus teatud tüüpi CD-ketaste patendi standardse lepingu kohta. Tegelikult tuleneb hageja argumentidest, et see tõend esitati, toetamaks väidet, mille kohaselt antud tegur oli ühenduse institutsioonidele teadaolev. Seevastu ei selgitanud hageja, kuidas see teade toetab argumenti, mille kohaselt see tegur katkestas põhjusliku seose.

278 Seega ei ole viies väide vastuvõetav.

279 Eeltoodu alusel tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta. Järelikult puudub vajadus võtta seisukoht nõukogu poolt teise võimalusena esitatud nõuete kohta.

Kohtukulud

280 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt kostja nõudele välja mõista hagejalt.

281 Kodukorra artikli 87 lõike 4 lõigu 1 alusel kannab komisjon oma kohtukulud ise.

282 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel määrab Esimese Astme Kohus, et menetlusse astuja, kes ei ole liikmesriik ega institutsioon, kannab ise oma kohtukulud. Käesoleva juhtumi tingimustes ja eriti arvestades asjaolu, et CECMA, kes astus menetlusse kui ühenduse asjaomase tootmisharu huvisid kaitsev organisatsioon, märkused ei lisanud midagi otsustavat nõukogu argumentidele, leiab Esimese Astme Kohus õiglase olevat, et ta kannab oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda, samuti mõista temalt välja kostja kohtukulud.**
- 3. Jätta menetlusse astujate kulud nende endi kanda.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 4. oktoobril 2006 Luxembourgis.

kohtusekretär

president

E. Coulon

H. Legal

Sisukord

Õiguslik raamistik	II - 3920
Vaidluse taust	II - 3924
Menetlus ja poolte nõuded	II - 3926
Õiguslik käsitlus	II - 3928
Esimene väide: algmääruse artikli 5, artikli 7 lõike 3 ja artikli 11 lõike 1 rikkumine ja ilmne kaalutusviga varade tavalise amortisatsiooni hindamisel	II - 3929
Esialgsed tähelepanekud	II - 3929
Amortisatsiooni asjaolude hindamine (esimene osa)	II - 3930
— Poolte argumendid	II - 3930
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3932
Varade klassifitseerimine valuvormide kategooriasse ja hageja raamatupidamisandmetes sisalduva informatsiooni ebaõige arvestamine (teise osa esimene ja teine argument)	II - 3937
— Poolte argumendid	II - 3937
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3939
Hageja kasumikkuse ja investeeringute arvestamine (teise osa kolmas argument)	II - 3943
— Poolte argumendid	II - 3943
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3944
Degressiivse amortisatsiooniarvestuse meetodi kasutamine (teise osa neljas argument)	II - 3947
— Poolte argumendid	II - 3947
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3948
Arvutuste väidetav meelevälvus (teise osa viies argument)	II - 3950
— Poolte argumendid	II - 3950
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3951
	II - 3993

Teine väide: kaitseõiguste rikkumine ja ebapiisav põhjendamine varade tavalise amortisatsiooni hindamisel	II - 3952
Poolte argumendid	II - 3952
Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3954
Kolmas väide: ilmne kaalutusviga ja algmääruse artikli 8 lõigete 2 ja 6 rikkumine osas, mis puudutab kahju kindlaksmääramist ja põhjuslikku seost käsitlevate tõendite uurimist	II - 3957
Sissejuhatavad märkused	II - 3957
Majanduslike suundumuste võrdlemisel rakendatud meetod (esimene argument)	II - 3958
— Poolte argumendid	II - 3958
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3962
Varude taseme hindamine (teine argument)	II - 3969
— Poolte argumendid	II - 3969
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3969
Impordihindade hindamine (kolmas argument)	II - 3970
— Poolte argumendid	II - 3970
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3972
Positiivsete ja negatiivsete suundumuste hindamine (neljas argument)	II - 3973
— Poolte argumendid	II - 3973
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3975
Neljas väide: ilmne kaalutusviga algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 kohaldamisel selles osas, mis puutub Taiwani impordi mõju uurimisse	II - 3977
Poolte argumendid	II - 3977
Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3979
Viies väide: algmääruse artikli 8 lõigete 6 ja 7 rikkumine osas, mis puudutab patenteid omaniku konkurentsivastase käitumise mõju uurimist	II - 3984
Poolte argumendid	II - 3984
Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 3987
Kohtukulud	II - 3991